

หนังสืออ้างอิง
ห้องสมุดรัฐสภา

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๓/๒๕๓๓

(สมัยสามัญ) ชุดที่ ๑

1105
1109

รายงานการประชุมสภาผู้แทน
ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ (สามัญ) ชุดที่ ๑
วันพฤหัสบดีที่ ๒๘ ธันวาคม พุทธศักราช ๒๕๕๓
ณ พระที่นั่งอนันตสมาคม
เริ่มประชุมเวลา ๙.๔๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทน : วันนี้ มีสมาชิกมาประชุม ๗๖ คน ครบองค์ประชุม
แล้ว ข้าพเจ้าขอทำหน้าที่ประธานต่อไป ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้ง
ให้ที่ประชุมทราบ ความที่สภาผู้แทนได้ลงมติกำหนดจำนวนบุคคลที่จะประกอบเป็น
คณะกรรมการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติให้อำนาจปฏิบัติการ เกี่ยวกับ
กองทุนการเงินและธนาคารระหว่างประเทศ พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นจำนวนคณะ ๗ คน
เพื่อวุฒิสภาจะได้ดำเนินการต่อไปตามรัฐธรรมนูญนั้น บัดนี้วุฒิสภาได้ลงมติตั้งผู้มีนาม
ต่อไปนี้ เป็นกรรมการฝ่ายวุฒิสภาคือ ๑. พระยาไชยยศสมบัติ ๒. พระยาอมรรตการบดีนิพนธ์
๓. พระยาศรีวิสารวาจา ๔. นายสุรินทร์ ลักษณา ๕. พลตรี หม่อมเจ้าปรีดิเทพย์พงษ์
เทวกุล ๖. หม่อมเจ้าอุบลีสถาณ ชุมพล ๗. พลตรีเอก เพ็ญโรจน์ บริรักษ์บุษยกิจ
จึงขอแจ้งให้ที่ประชุมทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานสภาผู้แทน : ระเบียบวาระต่อไป รับรองรายงานการประชุมสภา
ผู้แทน ครั้งที่ ๑๒/๒๕๕๓ (สามัญ) ชุดที่ ๑ จะมีผู้ใดทักท้วงอย่างไรหรือไม่
ไม่มีสมาชิกทักท้วง

ประธานสภาผู้แทน : ถ้าไม่มีผู้ใดทักท้วง ข้าพเจ้าถือว่าที่ประชุมอนุมัติรับรอง
รายงานนี้ ตราบเท่าที่ระเบียบวาระต่อไป กระทั่งตาม กระทั่งที่ ๑ ของนายภักดี พันธ์ภักดี
นามเรื่องการควบคุมราคาข้าวเปลือก ตามกระทรวงพาณิชย์

#06.
1110

นายภักดี พงษ์ภักดี (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถามตาม
รัฐธรรมนูญว่า การกระทรวงพาณิชย์ คงถือปฏิบัติ

ด้วยคณะกรรมการ จังหวัดนครศรีธรรมราชได้ประกาศควบคุมราคาข้าวเปลือก
ไว้ไม่ให้ขายเกินเวียงและ ๒๐๐ บาทซึ่งปรากฏว่าขณะนี้ชาวนาไม่ยอมนำข้าวเปลือกมา
ขายแก่โรงสีหรือนำมาขายก็จะขายในราคาสูงกว่าราคาควบคุม จึงไม่มีใครกล้าซื้อ
เพราะฉีกกฎหมาย องค์การข้าวสาขาภาคหนึ่งต้องมาซื้อข้าวทางภาคกลางส่งไปบรรเทา
ความขาดแคลนในจังหวัดต่าง ๆ ในภาคใต้แทนข้าว จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นเหตุ
ให้ราคาข้าวในจังหวัดปลายทางสูงขึ้น และชาวนาในท้องที่จังหวัดนครศรีธรรมราช
เดือดร้อนเพราะขายข้าวเปลือกไม่ได้ ทั้งของล้งที่จำเป็นต้องขายในนคร คงซื้อที่ราคาแพง
ข้าพเจ้าจึงขอเรียนถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ว่า

๑. รัฐบาลจะสั่งให้เลิกการควบคุมราคาข้าวเปลือกในชั้นสูงเสียบ ปล่อยให้ควบคุม
แต่ราคาขั้นต่ำไว้ หรือแก้ไขราคาควบคุมในชั้นสูงเพิ่มขึ้นเพื่อประโยชน์ของชาวนาใน
จังหวัดนครศรีธรรมราชจะได้หรือไม่
๒. รัฐบาลมีนโยบายช่วยเหลือชาวนาใต้หรือไม่ ถ้าใช่ เหตุใดจึงประกาศ
ควบคุมราคาข้าวเปลือกชั้นสูงไว้
๓. การที่ต้องนำข้าวภาคกลางไปบรรเทาความขาดแคลนในจังหวัดต่าง ๆ
แทนข้าวจังหวัดนครศรีธรรมราชนั้นเป็นจำนวนจังหวัดละเท่าใด และเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น
ประมาณละเท่าใด

404
1111

พลตรีเอก เพียรเลิศ บริวัฒน์วิทยุทธิกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ :

กระทรวงพาณิชย์ขอขอบพระคุณของท่านทั้งนี้ ขอคมข้อ ๑ คณะกรรมการจังหวัดมีอำนาจ
ตามกฎหมายที่จะกำหนดราคาให้เหมาะสมแก่ภูมิภาค รัฐบาลนี้เห็นว่าราคาข้าวเปลือกขึ้นสูง
ความที่รัฐบาลควบคุมไว้นั้นอยู่ในระดับกับสมควรในขณะนั้น บัดนี้กระทรวงมหาดไทยได้ส่ง
ปลัดกระทรวงพร้อมด้วยเจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทย ไปสอบสวนและไต่พิจารณาแก่ไข้อยู่แล้ว
ขอคมข้อ ๒ รัฐบาลมีนโยบายที่จะช่วยเหลือชาวนาและในขณะเดียวกันก็ของช่วยเหลือ
ค่าครองชีพของประชาชนส่วนรวมด้วย จึงต้องประกาศควบคุมราคาข้าวเปลือกขึ้นสูงไว้
ขอคมข้อ ๓ จังหวัดต่างๆ ที่ได้รับข่าวบรรเทาความขาดแคลนต่างภาคกลางไปจังหวัดที่ตนชน
นครศรีธรรมราช คือจังหวัดนครราชสีมา ๑ พัน ๕ พันกระสอบต่อเดือน จังหวัดมีตกคามี
เดือนละ ๔,๐๐๐ กระสอบ ประดา ๔,๐๐๐ กระสอบ สงขลา ๔ พันกระสอบ ภูเก็ต ๒ พัน
กระสอบ พังงา ๑ พันกระสอบ ครังเดือนละ ๕ พันกระสอบ เกาะสมุยเดือนละ ๑,๕๐๐
กระสอบ ราคาข้าว ๒๐ เปอรเซ็นต์จากกรุงเทพ และนครศรีธรรมราชต่างกันในด้านขนส่ง
ประมาณกระสอบละ ๑๕ บาท

นายภักดี พัฒนภักดี (นครศรีธรรมราช) : รัฐมนตรีได้ตอบในข้อ ๑ ว่าได้ส่ง
คณะกรรมการไปไต่พิจารณาราคาข้าวแล้วนั้น ข้าพเจ้าอยากจะทราบว่าความที่ส่งไปแล้ว
นี้ให้พิจารณาตกลงว่าจะจัดการอย่างไร จึงขอให้ท่านรัฐมนตรีคอยช่วย ส่วนการที่ว่ารัฐบาลนี้
มีนโยบายช่วยเหลือชาวนา แต่ว่าโดยที่จะกึ่งควบคุมเพื่อลดค่าครองชีพนั้น ในชั้นนี้ข้าพเจ้า
เห็นว่ากรมที่ชาวนาในจังหวัดนครศรีธรรมราชซึ่ง โดยมากฐานะในจังหวัดนี้มีอาชีพในทางทำน
ถ้าหากว่ารัฐบาลนี้ยังควบคุมราคาในไม่เกิน ๒๐๐ บาทซึ่งในขณะเดียวกันในจังหวัดใกล้เคียง
เช่นจังหวัดพัทลุง สงขลา ราคาข้าวเปลือก ๕๕๐ บาท ถึง ๑,๐๐๐ บาทซึ่งเขาจะมาเป็นเวลา
หลายเดือนแล้วทำไมทางรัฐบาลหรือคณะกรรมการจังหวัดนครศรีธรรมราชจึงไม่สนใจในราคา
จังหวัดพัทลุงใกล้เคียง

408
HR

เพื่อที่จะให้ราษฎร ในจังหวัดนคร ศรีธรรมราช ได้มีโอกาสขายข้าวเปลือกในราคาสูง
กว่านี้มาก่อน เหตุใดจึงมาพิจารณาครั้งนี้ หรือเพราะเหตุว่าข้าพเจ้าคงกระตุ้ม
มาท่านจึงส่งเจ้าพนักงานไปพิจารณา ส่วนการส่งข้าวไปจังหวัดต่าง ๆ เท่าที่ข้าพเจ้า
ได้สอบไปแล้วนั้น เป็นเหตุให้ราษฎร ^{จังหวัด} นครศรีธรรมราช ได้ ซึ่งแต่ก่อนโคกกินข้าวจังหวัดนครศรี
ธรรมราช ในจังหวัดปัตตานีรับราคาข้าวสูงกว่านครศรีธรรมราช ๒๒ บาท เพราะฉะ
ฉนั้นวิธีโคกข้างที่จะให้ราษฎร จังหวัดปัตตานีและจังหวัดอื่น ๆ โคกกินข้าวในราคาที่สูงกว่านี้

พลตรี เปา เพียรเลิศ บริรักษ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ :
การที่ถามว่าโคกจัดการ ไปอย่างไร คือตามกฎหมายควบคุมการค้ากำไรเกินควร ^{ที่}ที่
พระราชบัญญัติ คือกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงพาณิชย์ด้วยกันในส่วนภูมิภาค ข้าพ
ประจำจังหวัดพร้อมด้วย ^{กรมการ} จังหวัดมีสิทธิที่จะควบคุมราคาโคกตามพระราช
บัญญัติฉบับนี้ ที่ท่านถามว่ากระทรวงมหาดไทย โคกส่งปลัดกระทรวงและเจ้าหน้าที่ไปนั้น
โคกจัดการอย่างไร ข้าพเจ้าขอตอบว่ากำลังนี้โคกตกลงกันที่จะเอาข้าวจากนครศรีธรรม
ราชเดือนละ ๑๕,๐๐๐ กระสอบเดือน ในการที่จะเอาไปโคกก็คงปรับปรุงราคาให้สมควร
คือให้พอคุ้มกำไรในการส่งข้าวให้รัฐบาลได้

ที่ถามว่าเหตุใดที่นครศรีธรรมราชกำหนด ๒๐๐ บาท และสงขลาทำไมจะ
ขึ้นสูงได้ คือใน ^{ขณะ}ที่ควบคุม เป็นขณะที่ควบคุมตั้งแต่คนถูกข้าวมา เพราะฉะนั้นราคา
ข้าวเปลือกในขณะนั้นก็สมควร จาก ๒๐๐ บาทต่อมวราคาข้าวเปลือกโคกที่ขึ้นแล้ว
ไม่มีผู้ขายให้กจ่าเป็นต้องเอาข้าวจากภาคกลาง แม้จะข้าวจากนครศรีธรรมราชหมด
ก็ไม่พอจะเลี้ยงประชาชนได้ เพราะฉะนั้นจ่าเป็นจะคงเอาข้าวจากภาคกลางและ
นครศรีธรรมราชด้วยกัน ตามที่ข้าพเจ้าได้ตอบแล้ว

ว่าในข้อ ไม่มีเงินกว่าจำนวนครุฑธรรมราชจะหมกก็จะส่งไป คือนัดหมื่นแปดพัน แล้ว
ยังเอาข้าวที่เพ็ชรบุรีไปอีก

ขุนนางภักดี พิชนภักดี (นครศรีธรรมราช): ข้าพเจ้าได้ซักท่านรัฐมนตรี
ว่าที่กระทรวงมหาดไทย ได้ส่งคณะกรรมการ ไปตรวจสอบที่จังหวัดนครศรีธรรมราช เพื่อ
เพิ่มราคาข้าวนี้ท่านยังไม่ได้ตอบ ท่านตอบเสียงไปว่าทั้งนี้เพื่อให้ราคาข้าวสารสมดุล
/เปลือก
ขึ้น แต่ราคาข้าวเปลือกท่านยังไม่ได้ตอบข้าพเจ้า ที่ท่านตอบว่าราคาข้าวเปลือกท่าน
ควบคุมมาแต่คันมี โดยให้ราคา ๒๐๐ บาทนั้น ความจำเป็นในการที่จะต้องขึ้นราคาข้าว
เปลือกนั้นมันอยู่ที่ปลายมี ไม่ใช่คันมี เพราะฉะนั้นขบวนการที่ท่านมีหนึ่งก็ไม่ได้เตรียม
การไว้จ่ายก็มาก เพราะฉะนั้นจึงขอ ขอบราคาให้เหมาะสมกับสินค้าอย่างอื่นที่จำเป็น
เพราะฉะนั้นถ้าหากว่ารัฐบาลสนใจที่จะขึ้นราคาข้าวเปลือกให้แก่ชาวนาแล้ว รัฐบาล
หรือคณะกรรมการจังหวัดควรจะได้รับรองที่จะให้จัดการในเรื่องนี้ ข้าพเจ้าทราบว่
คณะกรรมการจังหวัดเองก็มีความเห็นใจชาวนา เป็นอันมากที่จะขึ้นราคาข้าวเปลือก
ให้เกินกว่า ๒๐๐ บาท แต่มีข้าราชการคนหนึ่งได้ยืนยันว่าถ้าหากทราบโคที่ถ้าเขา
รับราชการ อยู่ในตำแหน่งนี้ เขาจะไม่ยอมให้ขึ้นราคาข้าวเปลือกเป็นอันขาด ข้อนี้ข้าพเจ้า
ขอยืนยันว่า เขาได้กล่าวในที่ประชุมชาวนา ถ้าท่านรัฐมนตรียังไม่ทราบข้าพเจ้าบอกให้
ก็ได้ว่า คือข้าหลวงตรวจกรมมหาดไทยภาค ๕ ท่านบอกว่าถ้าทราบโคที่ท่านยังเป็นข้า
หลวงตรวจการอยู่แล้วจะไม่ให้ขึ้นราคาข้าวเปลือกเกินกว่า ๒๐๐ บาท ข้าพเจ้าขอถาม
ว่าถ้าข้าหลวงคนนั้นไม่จริง อย่างนี้จะถือว่าเป็นการส่งเสริมหรือบังคับชาวนา ถ้าหาก
/บน
ว่าเป็นการบีบบังคับชาวนาแล้วท่านจะจัดการอย่างไรหรือไม่

พล.ท.เอก เพ็ชรเลิศ บริรักษ์พันธุ์ทพกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์:
ตามที่ท่านสมาชิกถามว่าราคาข้าวเปลือก ข้าพเจ้าไปถามราคาข้าวสารนั้นข้าพเจ้าขอเรียน
/ท
ว่าเมื่อจังหวัดนครศรีธรรมราชต้องส่งข้าวไป คือนัดหมื่นแปดพันนั้น คือเราจะซื้อความราคา
ถ้าไม่ได้จะต้องปรับปรุงราคาข้าวเปลือกไปด้วยมีฉะนั้นจะไม่สมดุลกัน แล้วที่ท่านบอกว่า

โชค

1110

ก.๔/๒

ข้าหลวงตรวจการมหาดไทยภาค ๕ นอกว่าข้าท่านยังอยู่ต่อไปแล้วจะไม่ยอมให้ขึ้นราคาข้าว
เปลือกนั้น ข้าพเจ้าไม่ทราบ แต่อย่างไรก็ดี ข้าหลวงตรวจการมหาดไทยขณะนี้ยังอยู่ แต่
ราคาข้าวเปลือกนี้กระทรวงมหาดไทยไม่รับปรุงให้ขึ้นแล้ว

Handwritten signature or initials

นายภักดี พัฒนภักดี (นครศรีธรรมราช) : ข้าพเจ้าได้เรียนให้ท่านรัฐมนตรี
ทราบแล้ว ข้าหลวงตรวจการมหาดไทยภาค ๕ ได้กล่าวในที่ประชุมจริง ๆ และข้าพเจ้าขอ
ยืนยันได้ว่าข้าหลวงตรวจการมหาดไทยภาค ๕ ได้พยายามที่จะมาเอาข่าวภาคกลางเพื่อส่ง
ไปจังหวัดภาคใต้ตั้ง ๒-๓ ครั้งแล้ว ซึ่งข้าพเจ้าได้ติดตามเรื่องนั้นตลอดมา และครั้งหนึ่ง
ถึงกับว่าข้าหลวงตรวจการมหาดไทยภาค ๕ ได้เข้ามากระทรวงบอกข่าวจังหวัดนครศรีธรรม
ราชไม่มีแล้ว จำเป็นต้องเอาข่าวภาคกลางออกไป ซึ่งนางองค์การข่าวได้โทรเลขให้นายภ
คมนตรีที่ปากพนังเข้ามาพบ เพื่อจะซักถามว่ายังมีข่าวส่งจังหวัดภาคใต้ตามเคยหรือไม่ ซึ่ง
นายภคมนตรีได้เข้ามายืนยันว่า ข่าวเวลานี้ยังมีพอจะส่งไปจังหวัดภาคใต้ตามที่เคย
ปฏิบัติมาโดยบ้างครั้งหนึ่ง และตอนหลังทางชาวบารอญ เรียบขึ้นมาและพ่อค้าโรงสีร้องเรีย
ข้ันมาราคาข้าวเปลือกและข้าวสารไม่สู้คุ้มกัน แต่ข้าหลวงตรวจการมหาดไทยภาค ๕ ได้
กล่าวยืนยันอย่างที่ข้าพเจ้าได้กล่าวแล้ว และท่านถือว่าการกล่าวเช่นนี้เป็นการสอกล้อของค
งกันกับเจ้าหน้าที่กระทรวงมหาดไทยเช่นนี้ หรือว่าท่านเห็นว่าการพูดเช่นนี้ไม่เหมาะสมที่จะบ
คครองดูแลทุกข์สุขของราษฎร ถ้าหากว่าท่านเห็นเช่นนั้นท่านจะจัดการอย่างไรหรือไม่ ซึ่ง
ข้าพเจ้าขอให้อภัยด้วย.

พลตรี เภา เทียบระเด็ค นริพนธ์ยุทธกิจ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ : ข้าพเจ
ได้เรียนเมื่ออื่นแล้วขอท่านสมาชิกว่า ความที่ข้าหลวงตรวจการมหาดไทยภาค ๕ ถึงแม้ได้พูดเร
นั้นจริง ข้าพเจ้าก็ได้ยอมไปแล้ว ขณะนี้ปลัดกระทรวงได้แก่แล้ว ก็แปลว่าท่านผู้ใหญ่ท่านนั้นก็เส
ค้าพูด ที่นี้จะให้ข้าพเจ้าทำอย่างไรกับข้าหลวงตรวจการมหาดไทยภาค ๕ ข้าพเจ้าเสียใจ
อยู่กระทรวงพาณิชย์ ไม่ใช่กระทรวงมหาดไทย.

1116

พลเอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย : กระทรวงมหาดไทยขอตอบกระทู้ถามแทนที่ท่านนายกรัฐมนตรี รัฐมนตรีว่าดังนี้

๑. การส่งข่าวไปบรรเทาความขาดแคลนแกวขาวในจังหวัดภาคใต้ในกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงพาณิชย์ได้เป็นเจ้าหน้าที่ดำเนินการด้วยความใส่ใจ ทั้งได้เสนอกระทรวงพาณิชย์เพื่อป้องกันความเดือดร้อนโดยส่งเจ้าหน้าที่ออกไปตรวจสอบไปปรากฏว่าจังหวัดไชยาและนครศรีธรรมราชมีโกศและมีการกีดกันแต่อย่างใด

๒. ความปกติของทางรถไฟส่งข่าวจากจังหวัดนครปฐม จังหวัดเพชรบุรี และจังหวัดนครศรีธรรมราช ไปบรรเทาความขาดแคลนในจังหวัดภาคใต้แล้ว

๓. โดยที่ไม่มีมีการขาดแคลนจึงยังไม่มีความจำเป็นที่จะเสนอแก้ไขวิธีการผู้ค้าหรือบุคคล

๔. การเปิดการประมูลการขนส่งทางเรือจากจังหวัดนครศรีธรรมราชไปจังหวัดภาคใต้เพื่อให้ค่าขนส่งถูกลงมีมากที่จะปฏิบัติ เพราะว่าการขนถ่ายข้าวทางทะเลนั้นเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยและไว้วางใจ เวลาที่มีปัญหาในความคุ้มครองขององค์การทหารผ่านศึกเป็นผู้ทำการขนส่งอยู่ ทางกรมได้พิจารณาเห็นเป็นการสมควรจึงไม่ทำการขนส่งโดยเอกชน และงานนี้มีวิธีปฏิบัติที่เป็นเลิศตลอดมาอยู่แล้ว

นายเจริญ สืบแสง (โกศกาโม) : ข้าพเจ้าขอถามต่อที่รัฐมนตรีได้ช่วยตอบแทนท่านนายกรัฐมนตรีซึ่งโทษที่แท้จริงไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงที่ข้าพเจ้าได้ทราบ ที่ว่าไม่ขาดแคลนนั้น ท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย ขอประทานโทษ คุณบัญญัติ ไปตรวจราชการ เมื่อต้นเดือนตุลาคมถึง โทรเลขมากระทรวงพาณิชย์ไม่ยอมกว่า ๒ ฉบับ กรมการจังหวัดโคกคาบิเองก็โทรเลขมาทางกระทรวงพาณิชย์หรือกระทรวงมหาดไทย ไม่ยอมกว่า ๓ ฉบับ ข้าพเจ้าเองโทรเลขมาหนึ่งฉบับ ซึ่งแสดงว่าขาดแคลนจริง ๆ ขาดแคลนโดยเหตุที่ว่าการขนส่งไม่ได้ความสะดวก ข้าพเจ้าจึงควรจะได้ไปจากจังหวัด

114 117

นครศรีธรรมราชแล้วกลับไม่ส่ง ซึ่งเมื่อคืนที่งานรัฐมนตรีก็ได้บอกว่าจะส่งจากจังหวัดนคร
๑๒,๐๐๐ กระสอบ แสดงว่าชาวยังมีแค่ไม่ส่งภาคใต้กลับส่งภาคกลาง ซึ่งระยะทาง/พ
ยาวกว่าจังหวัดอื่น แสดงว่าชาวภาคกลางนั้นยอมอยู่

HTS 11/8

แสดงว่าพรรคชาติคอมมิวนิสต์มีอยู่ ซึ่งเป็นความจริงอยู่แล้ว ส่วนวิธีการที่ข้าพเจ้า
 นามว่าจะให้ ลิกตัมหรือเปลี่ยนแปลงแก้ไขใดหรือไม่อย่างไรนั้น ก็เพราะว่าวิธีการ
 ที่ทางราชการ ไม่น่าไปมีข่าวและมีบัตรปันส่วน เพื่อช่วยเหลือจังหวัดปัตตานีและจังหวัด
 ภูเก็ตซึ่งยังไม่ได้เลิกบัตรปันส่วน ประชาชนก็มีความรู้สึกอึดอัดหาละอาใจกับบัตรปันส่วน
 บัตรปันส่วนถ้ามีข่าวนี้ให้ก็ไม่มีการเดือดร้อนอะไรนัก แต่ไม่มีบัตรปันส่วนแล้วกลับไม่มี
 ข่าวให้ความบัตรปันส่วน เพราะว่าในเดือนสิงหาคม กันยายน และตุลาคม มีสิทธิ
 ที่จะได้ข่าวคนละ ๑๒ กิโลกรัมเดือน แทนที่จะได้เช่นนั้น ร้านปันส่วนซึ่งมีอยู่ ๕ - ๖
 ร้านในอำเภอโคกหนึ่งลิกตัมหนึ่งยกหนึ่งสปีคาศ์ หนึ่งหนึ่งลิกตัมหนึ่งสปีคาศ์สำหรับค้าขนส่ง
 ขณะนี้การส่งข่าวไปบรรเทาความเดือดร้อนพรรคคอมมิวนิสต์ตามจังหวัดภาคใต้ บริษัทเคเอ็นเรือ
 ไทยและบริษัทอื่น ๆ นั้นได้นำเรือมาช่วยขน ซึ่งเป็นความรับผิดชอบของบริษัทเคเอ็นเรือ
 ไทย ที่ปากพนัง บริษัทเคเอ็นเรือไทยมีเองเป็นเสนอราคาค้าขนส่งราคาเพียง ๑๕ บาท
 เท่ากับกับราคาที่ขนส่งจากกรุงเทพ ฯ กลับไม่เอา แต่ไปเอาบริษัทในของกิจการ
 ทหารผ่านศึก ราคา ๓๗.๕๐ บาท แล้วบริษัทนี้ไปว่าจ้างไม่ให้มีเรือของตัวเอง
 เป็นเรือปลักน้อยอื่น ๆ อ่าวละ ๖ บาท ส่วนอีก ๔ บาทนั้น เป็นขององค์การอย่างนี้
 เป็นต้น เมื่อเป็นดังนี้แล้วว่าจ้างกันอย่างไร แต่การประมูลที่ประมูลในราคาสูง
 ผู้ที่เสนอราคาค่าเท่าที่รัฐบาลเชื่อแคร์คิดกลับไม่ให้

476 1119

แล้วความปกติชน ๑๕ บาทจากกรุงเทพ ฯ บัดนี้ไม่มีทางใหม่วิธีคิดเงินเรือไทยซึ่งเสนอ
 ราคา ๒๐ บาทของเขา ด้วยเหตุการขนส่งอย่างนี้ทำให้การขนส่งจากกรุงเทพ ฯ
 แพงขึ้นถึง ๒ บาทต่อกระสอบเดือนละเท่าไร หากว่ามีการลักลอบหนีอย่างที่มีสมมติ
 ว่าเกรงว่าจะไม่ได้รับข้าวหรือเกรงว่าจะขาดแคลนอีกทางสถานีก็ขอให้ผู้มีวิสัย
 ในการส่งข้าวไปจำหน่ายเป็นอีก ๒ ล้านบาทกว่านี้ค่าใช้จ่ายในการปราบปรามการลัก
 ลอบหนี ๑๐ ล้าน การซื้อข้าวไปจำหน่ายอีก ๑๐ ล้านกว่านี้สถานีไม่มีความมุ่งหมาย
 อะไรเลยในการคุ้มครองการลักลอบนำข้าวออก ๑๐ ล้านบาทไม่มีความมุ่งหมายอะ
 นอกจากนั้นการ ไม่นไปซื้อข้าวแล้วไม่มีข้าวตามจำนวนในส่วนนี้ให้อย่างนั้นยังทำให้ ำ
 หน้าที่ของจังหวัดชุมพรสูญวาย การจำหน่ายข้าว ซึ่งข้าวต้องให้ชาตหลวงประจำจังหวัด
 ไปนั่งคงข้าวดีไม่เป็นอันว่าราชการ อย่างนี้จะแก้ไขได้หรือไม่แล้วแก้ไขงบประมาณ
 เหล่านี้วันหนึ่งห้าพันคนละ ๓๐ บาท กรมการจังหวัดวันละ ๓๐ บาท / เงินเลี้ยง
 ละ ๑๐๐ บาท เงินที่เคมของงบประมาณค่ากระสอบที่ขาย กระสอบที่บรรจุข้าวชา
 เขาก็เอากระสอบไว้ เช่นนี้ไม่พอในการควบคุมและการปันส่วนข้าวให้ราษฎรทุก ปี
 หนึ่งหลายครั้ง ปี ๔๑ ก็เดือนนี้ที่ขาดแคลนขึ้น จะเห็นได้แล้วว่ารัฐควรทุ่มทางด้านคว
 เป็นอย่างไร เคยเห็นมาครั้งแล้วครั้งไหน ๆ ไม่ว่าจะรัฐบาลก็เคยเห็น อย่างน้อย ๓
 เดือนคราวนี้ไม่มีการคุม และขอข้าวไปไม่ได้ก็ไม่มีข้าวกิน

1120
พิพัฒน์ ๑๐/๑

แต่ก็ไม่มีการผูกกันเลย พอข้าวไม่ไม่ได้ ชาติไม่มีกินกัน ข้าวทางอื่นก็ไม่ได้
รถไฟก็ให้บริการ ได้อย่างมากทีเดียว ๒ ตู้ กินกันคนละสิกรก็พอ ข้าพเจ้าจึง
ขอลามว่าจะมีการแก้ไขอะไรให้ราษฎร ได้รับความสะดวกในการปันส่วนข้าวสารตาม
บัตรปันส่วนบ้างได้หรือไม่ เพราะการขนส่งอย่างที่ข้าพเจ้าได้ขอเรียนว่า ๑๗.๕๐ บาท
นั้น บริษัทเค.เค. หรือไทยเลนอ ๑๕ บาท ก็ไม่เอา บริษัทเอกชนที่นครศรีธรรมราชเลนอ
๑๒.๕๐ บาทกลับมาเอา ๑๗.๕๐ บาท หมายความว่าอย่างไร

พล.อ.มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้ซักถามปีศาจและข้าพเจ้าจะขอบรรยายใน เหตุ เรื่องข้าว
ทางภาคใต้ให้ละเอียดสักหน่อยเพื่อให้เข้าใจในข้อซักถามของท่านด้วย

ความเป็นจริงในเรื่องกำหนดโควตาข้าวภาคใต้ได้มีอยู่ตัวทางจังหวัด
กำหนดโควตาที่จะส่ง ไปมี เป็นข้าวส่วนรับปันส่วนหนึ่งและมีกำหนดอยู่ในจังหวัด
จะต้องใช้ข้าวเท่าไร เป็นจำนวนโควตาที่กำหนดไว้แล้วนั้น เฉพาะข้าวที่มีคุณภาพ
๒๐% เป็นราคาถูกกว่า เพราะฉะนั้นข้าวจำนวนนี้เองเป็นข้าวที่ราษฎรต้องการจะซื้อ
ส่วนนอกจากนี้แล้วข้าวในท้องที่มีอยู่คือราคาที่แพงกว่าที่ข้าว ๕ - ๑๐% หรือมี
ข้าวคุณภาพดีที่มีขายอยู่ในท้องตลาดทั่วไป แม้ว่าข้าวที่ต้องการซื้อราคาถูกนั้นเอง
เพราะฉะนั้นทางกระทรวงมหาดไทยจึงร่วมกันพิจารณาให้ โควตาที่จะขายในราคาถูก

ที่มี ค่อมานในเรื่องที่ท่านข้องใจที่ว่าทำไมโควตาข้าวจึงไม่ถึงและเป็น
การขาดแคลนนั้น ความเป็นจริงเป็นดังนี้ในฤดูมรสุม ๓ เดือนซึ่งควรจะ ได้มีข้าว
ขนส่งไปสำรองไว้ ๓ เดือนในฤดูมรสุมนั้น แต่ว่าในขณะนั้นเรายังจัดเรือไม่ทันด้วย
เรือขนส่งต้องไปคนอาวรุเสียดซึ่งเราได้พยายามหาเรือให้ทันเหมือนกัน เพราะฉะนั้น
ในระบะนั้นก็ขาดเพียงเดือนเดียวซึ่งโควตาข้าวที่จะส่ง ไปขาดเพียงเท่านั้นเอง
และต่อมาได้จัดการส่งไปให้เรียบร้อยแล้ว

11/8

พฤษภาคม ๑๐/๒

1121

ที่นี้มีเจ้าหน้าที่เรื่องข้าวจังหวัดนครราชสีมาซึ่งสมาชิกนครราชสีมาได้
 ถามท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์แล้วนั้น ความจริงในเรื่องที่ควบคุมราคา
 ข้าวนี้เกี่ยวกับทางจังหวัดที่จะต้องกระทำ ข้าพเจ้าได้รับรายงานเหมือนกันว่าข้าว
 เปลือกขาวไม่จึงให้ขายเกินและ ๒๐๐ บาทเป็นราคาสูงก็ได้วิจารณ์ในเรื่องนี้เหมือนกัน
 ซึ่งในขณะนั้นเป็นข้าวตันมีที่ราคาสมควรตั้งที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้ชี้แจง
 และข้าพเจ้าทางภาคนี้ก็ได้ยืนยันบอกว่าถ้าหากว่าเราไม่กักตุนข้าวนครราชสีมา
 ไว้กตุนแล้วก็จะทำให้ข้าวจังหวัดภาคใต้ขึ้นราคาไปตาม ๆ กัน เพราะฉะนั้นจึง
 ขอให้รับส่งข้าวทางภาคใต้ไม่ช่วยซึ่งมีกำหนดโควตาที่จะเอาไปนั้นก็เข้าใจว่าจะเป็น
 การเพียงพอ

HH9
1122

ต่อมาที่มีคุณธรรมทางธรรมาภิบาลขึ้น กระทรวงมหาดไทยและกระทรวงพาณิชย์ได้ติดต่อกัน
 ให้ทางเจ้าหน้าที่ทั้งสองกระทรวง เปรียบเทียบว่าเราควรจะไป (จำนวนครุฑหรือตราออกไป
 โคนแล้วหรือยัง เพื่อเป็นการให้จำนวนครุฑหรือตราออกไป เราก็ควรให้ขึ้นราคาข้าวพอสมควร
 ทั้งนี้เพื่อเป็นการยืนยันยังไม่ให้ข้าวขึ้นราคาสูงเกินไป เพื่อให้ราษฎรได้ซื้อข้าวไป
 ปริมาณ ในเรื่องนี้ก็ได้จัดการไปเรียบร้อยแล้ว ทั้งนี้เพราะในเรื่องการขนส่ง ท่านบอกว่า
 ควรจะเปลี่ยนไปหรือไม่ บริษัทเกิดเรือไทยให้ราคาถูกส่วนบริษัททหารผ่านศึกไปราคาแพง
 ไป ในข้อนี้วิธีการขนส่งต่างกัน คือว่าสำหรับทางองค์การทหารผ่านศึกเขาไปรับทาง
 คลองได้ภาตลงนอน และที่โรงสีทุกหนทุกแห่ง นอกจากนั้นที่ราคาแพงและที่กล่าวถึงซึ่งมีจริง
 ขึ้นราคาสูง เพราะฉะนั้นการขนส่งสำหรับเรื่องมีราคาได้ถูกกว่าบริษัทที่เกิดเรือไทย ไม่ใช่
 ว่าจะต้องควร เหวาะไทยบริษัทไทยบริษัทหนึ่งจัดทำโดยเหวาะ คือว่าเกี่ยวกับราคาและค่า
 ขนส่ง นอกจากนั้นบริษัทองค์การผ่านศึกได้เข้ามาเรียบร้อยแล้ว เพราะฉะนั้นจึงไม่อยากจะ
 มีการเปลี่ยนแปลง เพราะได้เคยขอกระทรวงเมื่อต้นปีแล้วว่าการขนส่งของไว้เนื้อเชื่อใจ
 ทัศนนั้นข้าวจะต้องขายไปหรือถูก เปลี่ยนคุณภาพของข้าวไป ทั้งนี้เพื่อความเรียบร้อย
 จึงมีอยู่ทั้งนี้ ในเรื่องนี้ทางรัฐบาลก็มีความสนใจเป็นอย่างมาก ต้องควรให้ชาวบ้านส่วน
 ไปถึงที่มีอุปราคาจริง ๆ ให้ไกรราคาที่ถูก ส่วนชาวบ้านมีไว้อยู่เสมอ ไม่มีการขาดแคลน
 แต่ว่าในเรื่องที่จะมีจำ เพราะที่ราคาถูกก็เป็นครั้งเป็นคราว แต่ทั้งนี้เราก็ได้พยายาม
 รับจัดการให้เป็นระเบียบเรียบร้อยแล้ว

1120 - 1123

นายเจริญ สืบแสง (นักตानी) : เทศที่รัฐมนตรีโคซี่แจงเมื่อกี้ก็แสดงว่า
 ชื่อนั้นชื่อนี้เคลื่อนไม่ใช่ไม่เคลื่อนเคลื่อน แสดงว่าโคซี่แจงเคลื่อน ช่างเจ้าช้ออ้างท่าน
 รัฐมนตรีช่วยว่าการ อีกคนหนึ่งว่าตนเองเป็นผู้ที่โคไปเห็นมากกับตัวเองว่าเคลื่อน
 อย่างไรก็ตามจะว่าไม่เคลื่อนเคลื่อนไม่ได้ ท่านรัฐมนตรีไปตรวจราชการ โทรเลขมาว่าราษฎร
 ไม่มีข้าวกินกิน ไม่ใช่ช้อกินกินเปล่า ๆ มีข้าวช้อกินกินพอแล้ว ช้อให้ส่งข้าวให้พอกิน ไม่ใช่
 ให้ส่งไปแจกเปล่า ๆ เพราะฉะนั้นช่างเจ้าช้อเรียนว่าช้ออย่าให้ช้อค่น้อย ๆ จะโคหรือไม่
 นอกจากนั้นช่างเจ้าไม่สนใจราคาข้าวเปลือก แต่ว่าเป็นข้าวสารมาแล้วราคาอย่าให้แพง
 เกินสมควร แล้วนอกจากนั้นทางการไม่ควรค่ากำไร คือส่ง ไปถึงจังหวัดแล้วยังมีร้าน
 สหกรณ์เก็บค่าคงอีก ๒ เปอรเซนท ทางร้านเอา ๓ บาท ไปร้านค้าย่อยร้านนั้นส่วนเอา
 อีก ๒ บาท อย่างนี้จะถือว่ามันเทาความขาดแคลนอย่างไร ค่ากำไรอย่างนี้เลิกเสียที่
 จะโคหรือไม่ ถ้าหากว่าทางการจะช่วยเหลือจริง ๆ ในเรื่องข้าวช้ออย่าให้เอากำไร
 เกินสมควร ร้านสหกรณ์เอากำไรคงครั้ง เก็บค่าคงเปล่า ๆ ไม่ได้ย้านร้านย่อย พอขึ้น
 จากเรือไปร้านค้ามันส่วน ๒,๕๐ บาทแล้ว แคร่ราคาข้าวซึ่งส่งไปจากภาคกลางหรือจาก
 นครศรีธรรมราช ช่างเจ้าไม่ตามถึงเรื่องข้าวเปลือก ช่างเจ้าช้อพูดถึงเรื่องข้าวสาร
 อีกข้อหนึ่งที่ว่ากลัวว่าข้าวจะหาย กับบริษัทเดินเรือไทยเดี่ยวนั้นส่ง
 จากภาคกลางไรหรือไม่ เคยขายหรือไม่ บริษัทนี้เป็นบริษัทของรัฐบาลมีทุนอยู่กว่า
 ครึ่งใช้ใหม่ แล้วทำไมไม่ยอมให้ ชาชนส่งที่นครศรีธรรมราช ซึ่งช้อปล่อยให้บริษัทซึ่ง
 ขององค์การทหารผ่านศึกซึ่งแพงกว่า แล้วว่าไปขนส่งจากคลองเล็กคลองน้อย การขนส่ง
 ไม่ใช่จากคลองเล็กคลองน้อย เรือใหญ่เทียบท่าโรงสีโค ไม่ใช่เข้าคลองเล็กคลองน้อย

โชค

HCT 1124

ไม่ใช่จะต้องขนถ่าย ไม่ใช่อย่างนั้น นี่ข้าพเจ้าขอเรียนอย่างนี้ คือไปข้าพเจ้าไม่ได้หมายความว่าให้เลิก แต่ว่าการขนส่ง ถึงแม้ว่าจะมีการประมูล แต่บริษัทเดินเรือไทยก็มีเรืออยู่มาก แต่ท่านรัฐมนตรีบอกว่าเป็นเรือไปขนถ่ายขี้ผึ้งอะไรเสียบ้าง นี่แสดงว่ารัฐบาลพอจะส่งไม่ได้ รัฐบาลส่งไม้ให้เกาหลีได้คงสิ้นกัน แต่ที่ราษฎรคนไทยแท้ ๆ กลับปล่อยให้ยกชื้อได้ และชาวที่ส่งไปเกาหลีก็เป็นชาวคิงแท้ ๆ แต่ที่ส่งไปให้บริษัทก็เป็นชาวไม้คิงเลย ปลายรั้งนั้น คล้ายว่าราษฎรเป็นสุกรแท้ ๆ นี่เอง ส่งไม้แก่ปลายขาว หุงแล้วมีแก่ปลายขาว นี่ผมความว่าอย่างไร ชาว ๒๐ % ๒๐ % นี่เป็นชาวคิงหรือ ๒๐% เป็นชาวเหล็ก ก็ยังมีชาวเหล็ก ๔๐ แล้วชาวคิง ๒๐ % หรือว่าชาวคิง ๔๐ แล้วชาวเหล็ก ๒๐ % ท่านจะให้เป็นชาวคิง ๔๐ แล้วชาวเหล็ก ๒๐ % จะได้หรือไม่ ท่านปลัดกระทรวงมหาดไทยก็ไปตรวจเมื่อเร็ว ๆ นี้ ที่ทองส่งข้าวไปจากกชกลางก็แสดงว่าชาวที่บริษัทได้ขาดแคลน ไม่ใช่ว่าไม่มีข้าว แต่ท่านไม่ได้ให้ความสะดวกในการขนส่ง เพื่อให้เร็วทันกับความต้องการ นี่ท่านจะแก้ไขได้หรือไม่ แล้วอย่างข้าวโคกค้ำข้าว ท่านส่งข้าวไป ^{กลาง} ~~เคียน~~ แล้วบอกว่าเป็นข้าวโคกค้ำ ^{สิ่งหา} ~~เคียน~~ นี่เป็นการส่งข้าวย้อนหลังให้กิน บกเลิกเส้นที่เดิน ท่านจะส่ง เคียนไหนให้กิน เคียนนั้นจะได้หรือไม่

พล.เอก มังกร พรหมโยธี รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย: ก็ได้ตอบกับท่านสมมุติ ก็ยกริคดีแล้วว่าความจำเป็นอย่างไร ท่านก็ยกตัวอย่างถึงบริษัทเดินเรือไทยทะเลไทยเวลานี้บริษัทเดินเรือไทยก็ส่งข้าวจากกรุงเทพฯ ไป สมุทรทางบริษัทได้ เพราะโฮมมีปกติข้าวมักได้เลี้ยงตัวเองไม่ได้ ต้องอาศัยข้าวจากนครศรีธรรมราชหรือมณฑลลงไปช่วย ซึ่งเราได้ทำสนธิสัญญาแล้ว แต่ถึงกระนั้นก็ยังเป็นการขาดเพียงเคียนเคียวเท่านั้นเอง เพราะเราหาเรือไม่ทัน คือแทนที่จะระดมไว้ ๑ เคียน แต่ขาดไปเพียงระยะเคียว แล้วเคียนนั้นก็ไม่ใช่ไม่มีข้าว มีพอที่จะปันส่วนได้ ข้าพเจ้าได้เรียนแก่สมาชิกสมมุติ ก็ยกริคดีแล้ว ว่า ข้าวที่ไม่พอนั้นให้ข้าวปันส่วนเท่านั้นเอง

1125

แต่ในที่สุดก็ได้เป็นการเพียงพล ไม่ใช่ถึงว่าไปจัดการให้ไม่ทัน ส่วนข่าวที่ ๗/๗/๑๖/๑๖
ก็มีข่าวอยู่ตลอดเวลาตามที่ได้ เรียนผ่านสมาชิกผู้มีเกียรติแล้ว

นอกจากนี้ในข้อที่ท่านพูดถึงว่าในบ้านค้าหรือทางราชการที่ทำการค้าอยู่ในขณะนี้
เกี่ยวกับร้านสหกรณ์นั้นได้ขึ้นราคาข้าวเป็นราคาที่สูงไป ข้อนี้ขอเรียนท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ
ว่า ในระเบียบเรื่องการขายข้าวเมื่อก่อนนี้มีหลายอย่างด้วยกัน ในที่สุดก็ทำควมลำบากยุ่ง
ยากกับประชาชน คือเมื่อก่อนนี้ทางสำนักงานข้าวได้รับข้าวจากปากหมิงแล้วก็ส่งข้าหลวง
ข้าหลวงก็ส่งนายอำเภอโดยขายตามบัตรปันส่วนความล้าสมัย ที่มีเปลี่ยนวิธีเสียใหม่บอกว่าพอค้า
ส่งไปเถอะ ทางกระทรวงพาณิชย์จะไม่ส่งไป ก็เป็นอันรับรองว่าข้าวจะไม่ขาด ในที่สุดข้า
วมีราคาเปลี่ยนแปลงขึ้น ในที่สุดความลำบากก็ตกอยู่กับกระทรวงมหาดไทย ข้าพเจ้าจึงสรุป
เสนอเรื่องในการจัดระเบียบข้าวใหม่ ทั้งนี้ขอไว้ส่วนหนึ่ง ขอให้สำนักงานข้าวส่งข่าวความ
โศกไปยังจังหวัด จังหวัดก็มีขายต่อไป เมื่อเช่นนั้นความรับผิดชอบก็คงอยู่กับข้าหลวง
ประจำจังหวัดหรือข้าหลวงภาค ถ้าหากว่าเกิดข้าวไม่พอกินขึ้นแล้ว ผู้รับผิดชอบก็มีความผิด
ถ้าหากว่าใหญ่ขึ้นส่งไปแล้วเกิดขาดแคลนเราว่าไม่ได้ เรายกข้อว่าไม่รู เพราะพอค้าที่ขาย
กันอยู่เวลานี้เป็นการซัดกันไม่ซัดกันมา แต่ขอเรียนว่าทางสหกรณ์หรือร้านค้าไม่ได้เอาล้าสมัย
หรือเอาเบ็ดเตล็ดหรือที่หาเอาเบ็ดเตล็ด เพราะฉะนั้นไม่ได้อัปราคาแพงไปเลย ก็คิดราคาขนส่ง
จากกรุงเทพฯ เป็นค่าพาหนะเล็กน้อยเท่านั้น เพราะฉะนั้นในเรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทย
ไม่ยอมเกิดขาดในการที่จะขึ้นราคาข้าวอีกประชาชน.

1126

1126

ประธานสภาผู้แทน : กระตุกไปของนายนิวัฒน์ ศรีสุวรรณินทร์ เรื่อง
นโยบายหาเงินให้ท้องถิ่นกับความคงการจ่าย ตามกระทรวงการคลัง

นายนิวัฒน์ ศรีสุวรรณินทร์ (ร้อยเอ็ด) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ควมถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังดังนี้

ด้วยการรวบรวมจัดทำงบประมาณประจำปีของแผ่นดิน ปรากฏว่าทุกปีมา
กระทรวงการคลังได้ตัดทอนรายการจ่ายหรือยอดเงินจ่ายของกระทรวงทบวงกรม
ต่าง ๆ ที่คิดว่าสมควรจ่ายเพื่อทะนุบำรุงประเทศลงไปให้หลายร้อยล้านบาท ทั้งนี้
เพื่อให้รายจ่ายอยู่ในวงจำกัดของเงินหาได้ มีเท่าใดจ่ายเท่านั้น จึงขอเรียนถามว่า
กระทรวงการคลังมีนโยบายและวิธีการใดบ้างหรือไม่ที่จะหาเงินเข้าคลังให้เพียงพอที่
ความคงการจ่ายทะนุบำรุงประเทศให้เป็นไปตามความประสงค์ของเจ้าหน้าที่แต่ละ
กระทรวงที่ได้เสนอต่อคลัง เป็นรายปี ทั้งนี้เพื่อให้งานของแผ่นดินสำเร็จลุล่วงไปตาม
ของรัฐบาลที่ได้แถลงไว้ต่อสภาผู้แทนเมื่อเข้ารับหน้าที่

พระมัญจาคีรีศาสตราจารย์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : กระทรวง
การคลังขอตอบว่านโยบายของกระทรวงการคลังนั้นตรงกับที่ท่านสมาชิกปรารภมา
แต่ว่าสงสัยว่าบางที่ความปรารถนาของท่านอาจจะต้องการให้กระทรวงอื่นร่วมกัน
อาจจะต่างกันเพียงเท่านั้น คือเมื่อรัฐบาลนี้เข้ามาเป็นรัฐบาลนั้นรายได้ของแผ่นดินมี
ประมาณปีละ ๑๐๐ ล้าน รัฐบาลก็ได้ทำงบประมาณเพิ่มขึ้นเรื่อยมาจนปี ๒๔๙๔ นี้ มีถึง
๒๕๐๐ ล้าน อันนี้ก็ค่อย ๆ ขึ้นมาตามกำลังผลิตของประเทศ ตามกำลังคน ตามกำลัง
ความสามารถของพลเมืองและข้าราชการ เท่าที่จะทำได้ ส่วนในกรณีที่ไปบำรุงจ่ายนั้น
ก็ไม่ให้จ่ายแต่เพียงรายวันที่เพิ่มขึ้นเท่านั้น คือจาก ๑๐๐ ล้าน เป็น ๒๕๐๐ ล้านนั้น
ก็หาไม่ได้ ก็ยังได้เพิ่มเงินผูกพันในการลงทุนคือ

ก่อนคงร่วมแค่เพียงราว ๑๐๐ กว่าล้านในคานลงทุน มาไม่ได้จ่ายถึง ๕๕๕ ล้านภายในเวลา ๒ ปี กว่า ๆ ยังไม่ถึง ๓ ปีครึ่ง/๗ ค่อยไปเมื่อตอนที่ลงไปแล้วเกิดมลพิษมากขึ้นเศรษฐกิจชนลงสะกดกตึขึ้น การขอประทาน การทำเรือ อะไรเหล่านี้ก็ขึ้น รายได้ของประเทศมากขึ้นและความเชื่อถือของประเทศชาติที่เราจะ โคฎ์ เงินกู้ของมาลงทุนมากขึ้นก็ยอมจะตีตีความลำตั้ม แต่เพียงเวลา ๒ ปี ที่รัฐบาลนี้มาทำก็เห็นว่าออกจะไม่คุ้มค่าลงทุนแล้วเพราะฉะนั้นหวังว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะเห็นว่าหากจะเอาพวกพละจาก ๕๐๐ ล้าน ไปเป็น ๒,๐๐๐ ล้าน ความที่ประสงค์ก็จะเกิดกำลังผลิตของประชาชน เกิดความสามารถของเจ้าหน้าที่จะเอาเงินไปใช้มาก ๆ อย่างนี้

นายนิวัฒน์ ศรีสุวรรณันท์ (รอบเอ็ก) : ผมขอเรียนซักถามว่าในปี ๒๕๕๔ นี้กระทรวงมหาดมวงกรมต่าง ๆ ซึ่งขอจ่ายเงินไปเพื่อทะนุบำรุงประเทศเป็นเงินถึง ๑ - ๔ ไร่ร้อยล้านบาท แล้วเรามีรายได้เพียง ๒,๕๐๐ ล้านบาทเท่านั้น ท่านรัฐมนตรีท่านรับผิดชอบในทางการคลังท่านมีความรู้สึกประการ ไคม้างหรือไม่ แล้ววิธีหาเงินเท่าที่นี้ก็ถือว่ารัฐมนตรีจะจัดหาเงินไคนั้นคือ ๑. เก็บภาษี ๒. หากว่าไรจากค้าสุรา ถ้านั้น ถ้าบุหรี่เป็นต้น ๓. รายได้จากสรรพากรที่ทรัพย์สินอื่น ๆ เช่น ภาษีไม้ แร่ บ้าง และการกู้เงิน โดยเฉพาะการกู้เงินท่านไค่ห้ามแล้วคือออกกฎหมายกู้เงินเมื่อ ๒ - ๓ วันนี่ แต่โดยเขาในเรื่องการ เก็บภาษีนั่นภาษีที่ยัง เก็บอยู่ท่านว่ายังรั่วไหลในเรื่องภาษีสุขากร อากรแสมกตติ ภาษีรายได้กตติ ยังรั่วไหลอยู่มากเป็นต้นว่าการขายส่งของจากร้านขายของใหญ่ ๆ ไรที่ต่าง ๆ นี้โดยมากเขามีวิธีเลี่ยงภาษี ท่านมีวิธีควบคุมกวดขันอย่างไรบ้าง แล้วรายได้ประเทศเราอยู่ว่าเป็นวิธีการที่เขาคิดเลี่ยง เช่นรายได้จากค่านายหน้าในการ ขอสินค้าไปจำหน่ายในต่างประเทศ เช่น ชาวกตติ ไมกตติ น้ำมันหมูกตติ อะไรอย่างอื่นกตติปรากฏว่าได้ถ้าไรรายละเอียดสองแสนหรือย้งล้านบาท นี่ท่านจะมีวิธีเก็บภาษีค่านายหน้านี้ประการ ไคม้างหรือไม่

1128

แล้วรายได้จากการลงทุนหาคว่าไร่ในเรื่องสุราก็ดี ทางรัฐบาลเองได้ให้การประมูล
ร้านสุราไปเมื่อเร็ว ๆ นี้ ๑๒ วัน เพื่อให้เขามีการคัมถลับสุราได้ แล้วรัฐบาลก็ไป
เก็บภาษีสำหรับผู้ผลิตสุราขึ้นนี้ ซึ่งทำให้ผู้ทำการคัมถลับสุราไปขึ้นราคาขายแก่ประชาชน
-ในการที่รัฐบาลต้องเก็บภาษีก็ เท่ากับรัฐบาลไป เก็บภาษีกับประชาชนอีกชั้นหนึ่ง เพราะ
ปรากฏว่าโรงคัมถลับโรงหนึ่ง ๆ นั้นแต่ละโรงมีรายได้สุทธิหักจากรายได้มีละแสน ๆ บาท
หรือบางรายมีละล้าน ๆ บาทก็มี อย่างนี้รัฐบาลจะทำการคัมถลับสุราเสียเองก็จะได้
เงินเป็นจำนวนมาก รัฐบาลนี้คิดบ้างหรือไม่ที่จะตั้งโรงคัมถลับสุราขึ้น แล้วก็
ไม่ใช้แต่โรงคัมถลับอย่าง เดียวจึงโดยเฉพาะคิดอย่างหนึ่งก็คือไม่ใช้ไฟ ซึ่งเป็นรายได้
ที่รัฐบาลควรจะได้เหมือนอย่างบุหรี่ที่รัฐบาลจัดทำขึ้นเอง และโดยเฉพาะไม่ใช้ไฟ
เราต้องใช้กันอยู่ทุกครัวเรือนซึ่งไม่มีการหลีกเลี่ยงได้ ถ้ารัฐบาลทำเองรายได้
จากการจำหน่ายไม้ขีดไฟก็จะได้เงินไม่น้อยทีเดียว ท่านคิดหรือไม่

พระมณฑลวิมลศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : กระทรวง-
การคลังขอตอบว่าสำหรับเรื่องกวดขันภาษีนี้ ตามข้อเท็จจริงที่ท่านได้พูดตัวเลขงบประมาณ
ซึ่งท่านผู้มีเกียรติเองก็ได้เคยเป็นกรมาธิการมาแล้ว จะเห็นได้ว่าจำนวนเงินที่
ท่านกล่าวถึง/ดีเกี่ยวกับประมวลรัษฎากร อัตราแสคมพ์ ภาษีเงินได้เหล่านี้ก็ได้
เพิ่มขึ้นมา และเราก็ไม่ได้เพิ่มอัตราอีก หมายความว่า การกวดขันขึ้นโดยลำดับ
แต่ผู้ที่ก็เป็นความจริงอยู่อย่างท่านว่า เหมือนกันที่ยังรวไรลอยู่ก็ยังมีมาก เราได้
พยายามที่จะหาวิธีต่าง ๆ และต่อไปนั้นก็เปลี่ยนแปลงวิธีการบางอย่างตามประมวลรัษฎากร
ซึ่งยังคงค้างพิจารณาอยู่ในสภานี้ในส่วนหนึ่ง อีกส่วนหนึ่งก็จะได้ออกกฎหมาย
เพื่อควบคุมบัญชีร้านค้าต่าง ๆ ให้ดีขึ้น ซึ่งก็ควรจะเสร็จที่จะเสนอสภาได้ก่อนแล้ว

~~1129~~ 1129

นอกจากนั้น ราคีได้พยายามเพิ่มเจ้าหน้าที่ไปตรวจตราและเปลี่ยนแปลงวิธีการใหม่
 จะไรหลายอย่างซึ่งเท่าที่ได้อ่านแล้วก็รู้สึกว่ามันน้อย แต่ว่าเท่าที่เห็นว่าควรจะ
 คำนึงว่านี่จึงรัฐบาลจะพยายามทำให้ดีขึ้นกว่านี้ต่อไป ในการประมวลที่ท่านบอกว่า
 รัฐมนตรี/สุราษฎร์ธานี เขามีกฎเกณฑ์การจำกัดราคาขงเงินเหมือนกัน ที่บอกว่ารัฐบาล
 ทำทั้งหมดเพราะเขาได้ทำไป โรงหนึ่งปีละแสน ๆ ที่จริงในสมัยหนึ่งรัฐบาลเคยทำเห
 กัน เท่าที่จำได้ดูเหมือนว่าไม่ได้ทำไปอย่างที่เราพูดเขาทำ แต่อย่างไรก็ดีโรงไฟ
 เวกที่อำเภอแล้ว ๒ โรง แต่รัฐบาลมีนโยบายว่าอีก ๕ ปีเราจะทำหมดเลยไม่ยอมใ
 ผูกขาด เหตุที่คงรอเช่นนั้นเพราะเหตุว่าคนของเราเวลานี้ยังไม่มีความพร้อมที่จะทำ
 อย่างที่พ่อค้าเขาทำในบางที่ส่วนนี้จึงยอมให้ประมูลไป ส่วนที่ทำได้ทำอยู่ อย่างใ
 ก็ก็เมื่อปี ๕ ปีแล้ว เราอาจจะเตรียมเครื่องจักร เครื่องมือรวมตลอดกระทั่งคนของ
 เราก็คงจะทำให้หมดความความประสงค์ที่ท่านต้องการ

อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องไม้สักไฟ เจ้าหน้าที่กำลังค้าซื้อ เป็นมีหลายท่าน
 ในเรื่องการผูกขาด ในการเก็บภาษีทั้งค่าน้ำและน้ำหลายอย่างมีกฎเกณฑ์หลายอย่าง
 ซึ่งเราเพียงแต่เก็บภาษีและมีกฎเกณฑ์ต่างๆอย่างที่เราผูกขาดมาทำ อันนี้พูด
 ถึงรายละเอียดในชั้นการปฏิบัติ เป็นเรื่องยากลำบากอยู่ ในเรื่องนี้เจ้าหน้าที่กำลัง
 คิดอยู่ว่าจะใช้วิธีปฏิบัติหรือจะเปลี่ยนแปลงไปตามที่ท่านประสงค์

1130 พัทธศักราช ๑๔/๑

นายนิวิกรม ศรีสุวรรณนันท์ (รับเบญจ) : ข้าพเจ้าขอเรียนตามสัปดาห์หนึ่งว่า
ในภาวะการดำเนินงานเมืองของเราที่เป็นอยู่ขณะนี้ ความจำเป็นในการหาเงินบำรุง
กองทัพต้องได้มากหลาย อย่างนี้ก็ต้องใช้เงินบำรุงกองทัพมากจนกระทั่งการบำรุง
ประชาชนอื่น ๆ ลดน้อยลงไป กระผมขอเรียนถามว่าท่านคิดจะเก็บภาษีเพื่อเอามาใช้
ในการนี้บ้างหรือไม่ เพราะบ้านเมืองอยู่ในภาวะที่เรียกว่าจะต้องเตรียมตัวซึ่งจะต้อง
มีความจำเป็นในการใช้เงิน บางประเทศเขาตั้งการเก็บภาษีขึ้นเพื่อเอาเงินมาใช้
ป้องกันเอกราช รัฐบาลนี้คิดบ้างหรือไม่ที่จะเก็บภาษีมาใช้จ่ายในการนี้ และเพื่อให้เงิน
รายจ่ายประจำมีมาบำรุงราษฎรอย่างที่เป็นมาอย่างธรรมดาที่ไม่ใช่เอามาสูงข้างหนึ่ง
ต่ำข้างหนึ่ง

พระมกุฎาภิเษกศาสตร์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง : ความจริง
การบำรุงกองทัพอย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติว่ามากมาย ถ้ามาเทียบกับความจำเป็น
แล้วทางด้านกองทัพเอง เขาก็ว่ายังไม่ค่อย แต่ว่าก็ผูกถูกด้วยกันทั้งสองทางคือว่ามากหรือน้อย
ก็แล้วแต่กำลังเงินของเราที่จะใช้จ่าย แต่ว่าความเห็นของรัฐบาลนั้นที่จริงก็ไม่มาก ไม่น้อย
กว่ากันคือตามกำลังเงินเท่าที่เรามีก็ตั้งอยู่ทุกด้าน ในด้านการป้องกันประเทศ การบำรุง
ความสุจริตสาธารณะทุกอย่างก็ต้องพยายามให้ไว้ไว้ไว้ด้วยกันเหมือนกัน ในการว่างประมาณ
ท่านก็จะเห็นได้ว่างประมาณของทหารหรือของตำรวจก็เข้ามาในกรมการ ท่าน
ก็พยายามไล่เสียงข้าง ๆ นานาโดนมากก็คิดไม่ถึง ถึงลงก็คิดน้อย ไม่ใช่รัฐบาลจะ
เงินทองให้แก่กองทัพอย่างนั้น ท่านก็ไม่ได้มีโอกาสถ้าหากว่าเห็นว่าเป็นสิ่งใดที่ติดทางกองทัพ
มาใช้ในการนี้ได้ ท่านก็พยายามอย่างสามารถเท่าที่ข้าพเจ้าสั่งเลขที่ แต่ก็มีผู้ลี้ภัยที่ติดได้
ไม่มากมายอะไรนัก ส่วนที่ท่านบอกว่าบางประเทศเก็บภาษีพิเศษในการใช้จ่ายป้องกัน

H28
11/91

พ. ๑๘/๒

เกี่ยวกับอวเรียมคามี่ เราจะต้องใช้ค่าใช้จ่ายในการเก็บเพิ่มขึ้น เราจะต้องมีเจ้าหน้าที่
ที่มีความสามารถ เราจะต้องมีวิธีการที่จะเก็บได้ทั้งหมดหรือไม่ อะไรเหล่านี้ประกอบกัน
ไม่ใช่ว่าประเทศไทยเก็บภาษีอะไรแล้วจะเอามาใช้ได้จ่าย ๆ ความจริงภาษีมีอยู่
เหมือนกันซึ่งเราอาจจะเก็บได้อีก แต่อย่างไรก็ดีเป็นเรื่องที่จะต้องเสนอกฎหมายผ่าน
สภาและเวลานี้ก็ใกล้การเลือกตั้งเข้ามาแล้ว ทางรัฐบาลก็รู้สึกว่าการที่จะไปทะเลาะ
ให้สภาเพิ่มภาษีนั้น รู้สึกว่าจะลำบากแก่ท่านผู้มีเกียรติทั้งหลายเหมือนกันว่าจะลำบากในการ
เลือกตั้งต่อไป รัฐบาลก็ต้องระมัดระวังในเรื่องนี้ แต่ว่าเท่าที่เก็บไปแล้วก็คิดว่า
สำหรับความเหมาะสมของประเทศเราก็ยังมีอีกไม่สู้มากมายนักที่เราจะเก็บภาษีอะไรให้
หนักหนาไปกว่านี้สัก

1132

ประชนสภาผู้แทน : กระชื้อออกไปเรื่องการสงเคราะห์กำนันผู้ใหญ่บ้าน
ของนายประพันธ์ วรรณะสาร ตามกระทรวงมหาดไทย

นายประพันธ์ วรรณะสาร (พระนคร) : ข้าพเจ้าขอตั้งกระทู้ถาม
รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

กำนันผู้ใหญ่บ้าน มีหน้าที่ภาระมากและสำคัญความกักการ ภารโรง ทั้งไม่มีโอกาส
เปิดเบี้ยเลี้ยง เบี้ยประชุมหรือค่าเดินทาง เมื่อไปทำงานในราชการ แต่ได้รับเงินเดือนน้อย
กว่าข้าราชการ เงินเดือนขั้นจัตวา เมื่อข้าราชการ ได้รับเงินเพิ่มครั้งสุดท้ายนี้ บุคคลผู้มีเกียรติ
เหล่านี้ก็หาได้รับเพิ่มไม่ ท่านจะช่วยให้บุคคลเหล่านี้ได้ได้รับประโยชน์เพิ่มขึ้นบ้าง ไหมหรือไม่

กำนันผู้ใหญ่บ้าน ไม่ได้รับเงินช่วยค่าเล่าเรียนบุตร เหมือนดังข้าราชการหรือ
พนักงานเทศบาล ท่านจะช่วยให้ได้รับ และได้รับโดยเร็วได้หรือไม่

พลตรี บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย :
กระทรวงมหาดไทยขอตอบว่า กำนันผู้ใหญ่บ้านนี้ทางราชการ ได้สนใจและที่จะช่วยเหลืออยู่
เสมอ อันนี้จะเห็นได้ว่า ผู้ที่มีการพิจารณาวางระเบียบซึ่งเกี่ยวกับเพิ่มเงินเดือนให้ตาม
สมควรอยู่เสมอ และเมื่อข้าราชการ ได้รับเงินเพิ่มครั้งสุดท้ายนี้ กระทรวงการคลังกับ
กระทรวงมหาดไทยก็คิดที่จะตกลงวางระเบียบใหม่โดยยกเลิกการแบ่งจำนวนเงินเดือน
กำนันผู้ใหญ่บ้านซึ่งเดิมมี ๓ ชั้น คงจัดเป็นระดับเดียวกัน และมีอันดับสูงต่ำ เพื่อพิจารณาเลื่อน
เงินเดือนให้กำนันผู้ใหญ่บ้าน ความจริงก็ได้ช่วยเงินเพิ่มให้ ๓ เท่าของเงินเดือนที่ได้รับ
อยู่ ส่วนการช่วยเหลือในเรื่องค่าเล่าเรียนบุตร โรงเรียนเอกชน กำนันผู้ใหญ่บ้านชั้น ๒ ความ
ระเบียบที่วางกำหนดไว้คือ ข้าราชการประจำ ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภา
สมาชิกสภาผู้แทน ผู้ปฏิบัติราชการ สรรพวิชาศึกษา ข้าราชการบ้านนา และข้าราชการ
เบี้ยหวัดกองทุน ความรอมังคัมทหารกองทุน หรือลูกจ้างของรัฐบาลที่ได้รับค่าจ้างเป็น
ประจำในงบประมาณแผ่นดิน ส่วนกำนันผู้ใหญ่บ้านได้รับเงินที่เดือนประจำ แต่ในงบประมาณ
ค่าให้ส่วยของกรมมหาดไทย จึงไม่เข้าองค์การระเบียบที่จะจ่ายได้ ประกอบกับจำนวน

ตุลาคม ๒๐/๒

1130

1133

ถ้านินยูใหญ่บ้านที่มีอยู่ประมาณ ๔ หมื่นคน ถ้าหากว่าจะต้องช่วยเหลือในเรื่องค่าเล่าเรียน
จะเป็นภาระอย่างมากต่อรัฐบาลในการเงินซึ่งไม่อาจจะทำได้ในขณะนี้

1134

นายประสิทธิ์ วรรณเสาว (พระนคร) : ตามที่ท่านรัฐมนตรีได้ตอบว่าให้
 เพิ่มขึ้น ๓ เท่า ขอเรียนถามว่าเมื่อเพิ่มขึ้น ๓ เท่าแล้ว จะได้รับคนละเท่าไร แล้วใน
 การสงเคราะห์ค่าเล่าเรียนนั้นท่านว่าไม่^{ไม่}ใช่หลักเกณฑ์ หลักเกณฑ์เหล่านั้นเป็นเรื่องที่ทาง
 การตั้งขึ้นเอง เพราะฉะนั้นรัฐบาลจะแก้ไขหรือไม่ ความที่ท่านว่าถ้ามีผู้ใหญ่มากขึ้น
 นั่นคน ความที่ข้าพเจ้าสอบถามจากเจ้าหน้าที่ว่ามีประมาณ ๕,๐๐๐ กว่าคน ๕,๐๐๐ กว่าคน
 จะช่วยเหลือท่านก็คงจะช่วยเหลือไม่ได้ เพราะเหตุว่าบางคนที่เข้าโรงเรียนรัฐบาล ส่วน
 เข้าโรงเรียนราษฎรก็เสียเพียงครึ่งเดียว ไม่ใช่ ๒,๕๐๐ ล้าน จะแจกจ่ายให้ท่านผู้ใหญ
 บ้างช่วยเหลือบุตรของท่านผู้ใหญ่นั้นท่านก็จะช่วยเหลือเพียง ๒ - ๓ ล้านบาทเท่านั้น เงิน
 เท่านี้ท่านจะปล่อยให้ใครหรือไม่ เพราะการช่วยท่านผู้ใหญ่นั้นก็เป็นความช่วยเหลือบ้านเมืองให้
 บ้านเมืองสงบสุข ท่านในหน้าที่เป็นรัฐมนตรีมหาดไทยก็รู้ว่าในการปกครองท้องที่เหล่านี้
 เราไปอาศัยท่านผู้ใหญ่มาก ราษฎรจะมีความสงบสุขหรือไม่สงบสุขก็ของอาศัยท่าน
 ผู้ใหญ่นั้นเอาใจใส่ ในการเอาใจใส่ก็ต้องใช้จ่ายเงินทองมาก เขาจะเน้นในการช่วยเหลือ
 ข้าราชการหรือผู้รักที่ผู้ใหญ่นั้นพนักงานใด ๆ มาแล้ว ท่านจะตกลงใจช่วยเหลือหรือไม่

พลตรี บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ความที่ท่านผู้แทนผู้มีการศึกษาได้กล่าวเมื่อถึงว่าท่านผู้ใหญ่นั้นที่เพิ่มให้ ๓ เท่า นั้น เป็นเงินค่า
 ของขึ้นจริงดังนี้ คือสำหรับท่านผู้ใหญ่นั้นได้รับเงินเดือน ๒ ชั้น คือว่าชั้นหนึ่ง ๒๐ บาท ชั้นที่
 ๒. ๔๐ บาท ชั้นถัดมาเป็น ๓ เท่าก็เพิ่มอีก ๓ เท่าก็เพิ่ม ๘๐ บาทอย่างนี้เป็นต้น แล้วผู้ใหญ
 ได้รับขั้นต้น ๒๐ บาท ชั้นที่สอง ๘๐ บาท เพิ่ม ๓ เท่า ชั้นต้นก็เป็น ๔๐ บาท

ในที่ในเรื่องการพิจารณาค่าเล่าเรียนของบุตรธิดาของกำนันผู้ใหญ่บ้านนั้น

ผู้ตรวจความจริงก็เป็นสิ่งที่ทางรัฐบาลได้นึกถึงอยู่เสมอที่อยากจะช่วยเหลือ เพราะรู้สึกว่าการ
 เหล่านี้ให้ช่วยเหลือในเรื่องการปกครองอุปมา

แล้วจำนวนที่โศกกล่าวมาแล้ว เป็นจำนวนมากมายถึง ๔ หมื่นคน จำนวนตัวเลขของทหาร
 อาจจะไม่ใช่ตัวเลขที่ถูกกอง ถ้าหากกองการตัวเลขที่แน่นอน ขอให้ถามกระทรวงมหาดไทย
 ซึ่งมีสถิติอยู่โดยเรียบร้อยแล้ว จำนวน ๔หมื่นคนนี้ สำหรับเรื่องเงินที่รัฐบาลต้องใช้จ่าย
 ไปก็ถึง ๒๗ ล้านบาทแล้ว ถ้าหากว่าจะช่วยในเรื่องบุครวิภาชีของพวกเหล่านี้ อีก สำหรับ
 ในเวลานี้ก็เป็นภาระที่หนักที่รัฐบาลจำเป็นต้องใช้จ่ายเงินทางอื่นอีกมาก หากว่าเรามีเงิน
 ที่ต้องใช้จ่ายตามงบประมาณมีไปถึง ๒๕๐๐ ล้านบาทก็ตาม แต่ว่าเงินงบประมาณนั้นก็คงใช้
 จ่ายไม่ในสิ่งที่จำเป็นมากกว่า และสำหรับงบประมาณปี ๒๕๔๔ นี้ ความจริงสิ่งที่จะต้องใ
 จ่ายก็มีมากมายมากกว่า ๒๕๐๐ ล้านบาทซ้ำ แต่เราก็ต้องจำกัดจำ ชี้ใช้ไปในสิ่งที่จำเป็น
 จริง ๆ ถ้าหากว่ารัฐบาลมีงบประมาณเหลือพอใช้ก็จะ ใ้พิจารณาไปใน โอกาสต่อไป

นายประทีป วรธนสาร (ธนบุรี) : ความที่ท่านรัฐมนตรีได้ชี้แจงมาเรื่องเงินไม่พอ
 ความจริงเรื่องเงินไม่พอนี้ เป็นเรื่องที่ร้องมาตั้งแต่สร้างกรุงรัตนโกสินทร์แล้ว ข้าพเจ้า
 คิดว่าแม้สักร้อยปี เงินก็ไม่พอนั้นเอง แต่เราควรพิจารณาว่าบริการที่กำนันผู้ใหญ่บ้านที่
 แก่ประชาชนนั้นสมควรหรือไม่ที่จะให้เพิ่มมากกว่านี้ ที่ท่านบอกว่า ค้เพิ่มมา ๓ เท่านี้ ข้า
 พเจ้าคิดว่า เป็นอัตรา เก่าก่อนที่จะได้รับเงินเพิ่มครั้งหลังนี้ แต่การเพิ่มให้แก่ข้าราชการครั้งหลังนี้
 พวกกำนันผู้ใหญ่บ้านก็ยังไม่ได้รับเพิ่มเลย ก็ในเมื่อข้าราชการทุกประเภทได้รับเงินเพิ่ม
 ครั้งหลังนี้แล้ว ก็ควรให้กำนันผู้ใหญ่บ้านได้รับเงินเพิ่มกับ ข้าราชการเหมือนกัน เพราะค่าครอง
 ชีพทุกอย่างก็มีผลกระทบกระเทือนถึงกำนันผู้ใหญ่บ้านด้วยเหมือนกัน เพราะฉะนั้นขอให้ท่าน
 คิดใหม่ให้แกกำนันผู้ใหญ่บ้านด้วย ขอให้ท่านคิดว่านักการภารโรงที่ทำงาน ไม่ค่อยรับนิยชอบ
 เท่ากับกำนันผู้ใหญ่บ้านก็ยังไม่คนละ ๓๔๐ บาทขึ้นไป แล้วกำนันผู้ใหญ่บ้านได้เพียงคนละ
 ๓๐ - ๔๐ บาทเท่านั้น เพราะฉะนั้นอยากจะให้ท่านแก้ไขให้ใกล้เคียงกันอย่างน้อยก็ให้เท่าก
 นักการภารโรงที่เป็นข้าราชการชั้นต่ำที่สุดในทำเนียบรัฐบาลก็จะเป็นที่รพรระคุณอย่างที่สุด

1133

1136

และที่ท่านว่าเวลานี้ก็ เหมือนกันได้ช่วยเหลือท่านผู้ใหญ่มากเป็นเงินถึง ๓๐ ล้านบาทแล้ว
 ความจริงข้าราชการท่านได้จ่ายไปมีเพียงพันกว่าล้าน ท่านยังเพิ่มให้ ๑๐๐ กว่าล้าน แต่
 ที่ให้เพิ่มทั้งหมดราว ๑ ล้าน ใน ๑ ล้านมีท่านจะกรุณาไม่ได้เที่ยวหรือ ที่จริงเมื่อพิจารณา
 งบประมาณแผ่นดินแล้วจะเห็นว่า ใน ๑ ล้านนี้ จะบวกจะเพิ่มก็ความสบาย ถ้าหากว่ามีเงิน
 จะช่วยเหลือกันจริงแล้วสักหลายร้อยเงิน ๑ ล้านบาท เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอถามว่า
 จะเพิ่มได้หรือไม่

พลตรี มัญญูทิ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย
 ความที่ท่านได้กล่าวมาเช่น ข้าพเจ้าขอเรียนชี้แจงดังนี้ คือว่าท่านบอกว่านักการหรือการ
 ใต้เงินเดือนมากกว่าท่านผู้ใหญ่มาก ซึ่งความจริงนักการหรือการโรงใต้เงินมากกว่าท่าน
 ผู้ใหญ่มากมานานแล้วก่อนปี ๒๕๒๖/ปี ๒๕๒๖ บาท ท่านก็ ๔ บาทเท่านั้น แล้วเดี๋ยวนี้ท่าน
 ผู้ใหญ่มากก็เพิ่มขึ้น ถ้าจะพูดถึงมากกว่า นักการหรือการโรงก็ยอมได้มากกว่าเป็นของช
 แกว่าพูดถึงเกียรติ ท่านผู้ใหญ่มากก็มีเกียรติมากกว่า เพราะมีเกียรติที่ราษฎรเขาให้
 เพราะเป็นผู้ที่มีหน้าที่ปกครองดูแลลูกบ้านของตัว คือเป็นผู้ที่เขาถือว่าเป็นผู้มีเกียรติ
 ผู้ที่สมควรได้รับความเคารพยกย่องนับถือ นอกจากนั้นท่านผู้ใหญ่มากยังไม่ใช่ทำงานตลอด
 เวลา ๘ ชั่วโมงหรือตลอดวันอย่างนักการโรง ซึ่งเป็นข้าราชการ ท่านผู้ใหญ่มาก
 มาทำงานห้าแคะเฉพาะบางมีสางคร่าวบางเวลา อย่างเช่นมีการประชุมลูกบ้านหรือมีก
 ี่แจ้งแก่ลูกบ้านของตัวเป็นบางครั้งบางคราวเท่านั้น บอมนมีเวลาทำกิจการของตัวไ้มาก
 มากที่เดียว ไม่ต้องมาทำงานประจำเหมือนอย่างพวกนักการโรงอย่างที่ท่านกล่าวเมื่
 นี้

สำหรับในเรื่องการเพิ่มเงินขึ้น ในขณะนี้ยังไม่สามารถจะเพิ่มให้ได้ แต่ถ้า

1134
1137
วินิจฉัย ท. ๒๔/๑

นายประสิทธิ์ วรณะสาร (พระนคร) : ความที่ท่านรัฐมนตรีว่ากำนัน
ผู้ใหญ่บ้านนั้นไม่เกี่ยวดี ความจริงแล้วก็มีเกี่วดีที่ว่าการการ โรงแค่งเงินเค็อนควรจะได้
น้อยกว่า ถ้าจะคิดกันจริง ๆ ปล่อยให้ท่านรัฐมนตรีมีเกี่วดีมากกว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านแล้วท่าน
รัฐมนตรีได้รับพระราชทานเงินเค็อนมากกว่า ได้รับเงินเค็อนมากมายกว่ากองแค่งส่วนเกี่ว
ของกำนันผู้ใหญ่บ้านที่ได้รับนั้น เป็นเกี่วดีดีม ๆ ที่นี้คือสู้ว่ากันเกี่วดีดีม ๆ อย่างนั้นต้อง
ถือดีไปมากแล้วในขณะนี้ ปรากฏว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านมีการคอร์รัปชั่นกันบ่อย ๆ ที่นี้ที่ท่านว่า
นัการการโรงทำงานทั้งวันแต่ผู้ใหญ่บ้านกำนันทำงานเป็นครั้งคราว ที่จริงไม่ใช่เช่นนั้น
งานที่ท่านให้กำนันผู้ใหญ่บ้านเขาทำนั้น เขาทำตลอด ๒๔ ชั่วโมง เวลากลางคืนก็ปลุกกัน
ขึ้นหรือลี้ชะโมยกันก็จะคงก็เกราะเคาะไม้ เรียกลูกบ้านมาช่วยกัน แคว้นนัการการโรง
ไม่ต้องนอนสบายอยู่ไม่ยุ่ง เพราะฉะนั้นที่ท่านมองงานที่ เขาทำ เช่นนี้แล้วท่านก็จะมอง
พลาดไปมาก ยิ่งกว่านั้นเขายังคงทำงานเกี่ยวกับการประชุมอีก ในการประชุมมีคำใช้คำ
ต่าง ๆ เขาก็จะร้องควักกระเป๋าทั้งนั้น แล้วเงินที่ให้เขาไปก็ไม่พอ นอกจากนั้นท่านก็
บังคับให้เขาต้องแต่งควัวให้เรียบร้อย บ่อนก็ไม่ให้ตั้ง เงินก็ไม่ให้ แล้วผลสุดท้ายก็เกิดมี
การคอร์รัปชั่นเกิดขึ้นในระหว่างกำนันผู้ใหญ่บ้านอย่างนี้ ท่านควรจะมีจัดการแก้ไขเสีย
หาทางอย่าให้เขาควักกระเป๋าได้เมื่อทำเช่นนี้แล้วคอร์รัปชั่นก็จะไม่มี เป็นุการเริ่มค้การ
คอร์รัปชั่นที่เกิดในระหว่างกำนันผู้ใหญ่บ้านได้ เพราะฉะนั้นขอให้ท่านได้รับแก้ไขเสียด้วย
การเพิ่มเงิน อย่างน้อยก็ขอให้ได้เท่ากับนัการการโรง

พลตรี บัญญัติ เทพหัสดิน ณ อยุธยา รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย :

ในเรื่องเกียรติคุณนี้ไม่ใช่เป็นเกียรติคุณ ๆ ข้าพเจ้าถือว่ากำนันผู้ใหญ่บ้าน เป็นผู้มีความดีจริง ๆ แล้วประชาชนก็ยกย่อง แต่ถ้าหากว่าผู้นั้นไม่รักษาตัวของไว้ให้ดีก็ย่อมไม่มีใครยกย่อง ในที่สุดก็จะคงถูกออกจากกำนันผู้ใหญ่บ้าน เพราะฉะนั้นจะเห็นว่ากำนันผู้ใหญ่บ้านผู้ที่มีความดีและเป็นผู้ที่ถูกยกย่องและประชาชนในท้องถิ่นนั้น ชาวบ้านจะขึ้นมาเลือกขึ้นมาสำหรับ เรื่องเกียรติคุณเงินไม่จำเป็นจะต้องเป็นเรื่องที่ผู้คนที่สมควรไป ไม่ใช่ผู้มีเกียรติมาจะต้องมีเงินมาก ความจริงกำนันผู้ใหญ่บ้านถ้าคิดถึงอาชีพอย่างอื่นมารวมด้วยแล้วย่อมจะมากกว่านักการที่เคียว กำนันผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ที่มั่งคั่งสมบูรณ์อยู่เป็นส่วนใหญ่ เป็นผู้ที่ชาวบ้านเคารพนับถือ และผู้ที่เขาจะเคารพนับถือต้องเป็นผู้ที่มีหลักฐานแน่นอนแล้ว ชาวบ้านจึงเลือกให้เป็นดีกำนันผู้ใหญ่บ้าน และใครรับเลือกมาแล้วต้องเป็นผู้ที่ใครรับเกียรติคุณก็เป็นการทำงาน ๒ ชั่วโมงนั้นไม่จริง การที่เกราะเคาะไม้ก็เป็นบางวัน ไม่ใช่ตลอด ๒ ชั่วโมง และบางเคียนทั้งเคียนไม้มีลอบก็ไค้ และการเพิ่มเงินเคียนก็ทางงบประมาณทราบว่าจะมีเพิ่มอีกเล็กน้อย

ประธานสภาผู้แทน : หมทระเบียบวาระกระฎุ คือไม่มีการร่างพระราชบัญญัติ มีผู้เสนอเปลี่ยนระเบียบวาระ คือ นายทองคำ อิศราธิวัน

1139

นายทองดี อิศราชีวิน (เชียงใหม่) : ความที่ข้าพเจ้าได้เสนอขอแก้ไข
 ระเบียบวาระ โดยยกเอาร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทน
 ปี พ.ศ. ๒๕๕๓ ขึ้นพิจารณาาก่อนนั้น เพราะเห็นว่ากฎหมายฉบับนี้เป็นกฎหมายที่
 โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับนักการเมืองผู้ซึ่งจะเข้ามาสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิก
 สภาผู้แทนราษฎร และอีกประการหนึ่งในเวลานี้สำหรับสมาชิกของสภาผู้แทนก็มีอยู่
 ชาญอยู่เพียงประมาณปีเศษ ๆ เท่านั้น เพราะว่ากฎหมายฉบับใหม่ถ้าจะเปรียบเทียบ
 กับกฎหมายปัจจุบันแล้วก็รู้สึกว่า ใค้แค้ใจเพิ่มเพิ่มคิดว่ากฎหมายฉบับเดิมยาก
 ง่าย ๆ เช่นอย่างเปิดโอกาสให้ราษฎรได้ใช้สิทธิในการออกเสียงเลือกตั้งอย่างเต็มที่
 เช่นได้เพิ่มจำนวน หน่วยเลือกตั้งขึ้นไปกว่ากฎหมายฉบับเดิม เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จึงหวังว่าบรรดาสมาชิกสภาผู้แทนซึ่งเรามีอายุเพียงปีเศษ ๆ ซึ่งจะออกไปรับ
 เลือกตั้งใหม่อีกนั้น หรือใครจะออกไปรับเลือกตั้งหรือไม่ออกไปรับเลือกตั้งก็ตาม
 ก็คงจะเห็นของท้องถิ่นเป็นเอกฉันท์ว่าควรจะยกร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ขึ้นพิจารณา
 ก่อนเป็นลำดับแรก

นายใหญ่ สวัสดิชิต (นครสวรรค์) : ข้าพเจ้าเป็นกรรมาธิการของ
 ร่างพระราชบัญญัติเลือกตั้งควบคุมดูแลร่างประมวลกฎหมาย ข้าพเจ้าเห็นข้อเท็จจริง
 ในกฎหมายทั้งสองประการ ที่จะเปลี่ยนกฎหมายเลือกตั้งมาพิจารณาก่อนประมวล
 วิทยากร ข้าพเจ้าคิดว่าจะเป็นผลรวมมากกว่าผลดี ประการแรกประมวลวิทยากร
 หลักการที่สกรับไปก็มีอยู่หนักแน่นที่จะลดความบางประเภทใหม่คนที่ต้องเสียภาษี และ
 เพิ่มภาษีใหม่ขึ้นอีกบางประเภท กระทรวงการคลังได้เสนอขอประมวลมาสู่สภาแล้ว
 และพิจารณาในงบประมาณแล้วก็หาความที่จะเก็บภาษีได้ตามประมวลวิทยากรฉบับ
 ใหม่ ถ้าหากว่าประมวลวิทยากรนี้ยิ่งถ้าเข้าไปเท่าไรความระส่ำระสายก็จะเกิดแก่
 ประชาชนเป็นสองประการ ประการที่ ๑. คนที่จะถูกลดภาษีก็จะไม่โดนลด ประการที่ ๒
 คนที่จะต้องถูกเสียภาษีตามประเภทใหม่ก็

1197 1140

ส่วนประการที่ ๓ ซึ่งเสียหายแก่ส่วนรวมก็คือว่าถ้าหากว่าประมวลรัษฎากรออกไม่ทัน
เงินงบประมาณสภาไม่อนุมัติก็ใช้ไม่ได้ก็ไม่ได้จริง ก็เป็นประมวลรัษฎากร
ออกไม่ทัน เราจะขาดไม่ได้บางอย่าง เราความเสียหายเกิดขึ้นอย่างนั้น ความจริงการเล
ิศงก็มีอยู่อย่างอื่น ๑ ปี ซึ่งจะต้องมีบัญชีมีสิทธิเลือกตั้งจึงเข้ามาก็ก็พอเหมือนกัน
ระยะเวลาไปถึงเราจะมีอีกสัก ๒ - ๓ เดือนก็ยังมี แต่ว่ากฎหมายเลือกตั้งจะไม่
กระทบกระเทือนราษฎรทุกคน กระทบกระเทือนต่อราษฎรบางคนที่ไม่เป็นผลเสียหาย
แต่ถ้าหากว่าประมวลรัษฎากรออกไม่ทันครบทุกประการ ถูกลดภาษีหรือ เสียภาษีก็จะ
ผลเสียหาย ถ้าหากว่าสภาไม่อนุมัติให้เปิดรับระเบียบวาระก็จะประจวบกับความจริงก็
คืออย่างหนึ่ง เนื่องจากประมวลรัษฎากรถูกเลื่อนไปเรื่อย ๆ ออกใช้ไม่ได้เข้าก็จะ
ในที่ประชุมกรรมการเมื่อประชุมและราษฎรของเสียเงินไม่น้อยกว่าแสนบาท ถ้า
หากว่าเรื่องล่วงหน้ากฎหมายออกไม่ได้บางอย่างที่ห้ามว่าของเสียเงินเปล่า ๆ ผู้ลง
เรื่องจะเสร็จ ถ้าหากว่าสมาชิกสภาหนึ่งเห็นวาระประโยชน์ที่เข้าจะทำได้ไม่ได้ เข้า
คิดว่าขอให้กฎหมายประมวลรัษฎากรผ่านไปเสียก่อนดีกว่า ส่วนกฎหมายเลือกตั้งยัง
ไม่ทำให้ออกความเสียหายอะไร อีกอย่างหนึ่งเจ้าหน้าที่กรมสรรพากรต้องมาคอย
กฎหมายนี้ทุกวัน ๆ โดยที่สภาเลื่อนไปเรื่อย ๆ ทำให้เกิดความเสียหาย แล้วการที่
รัฐสภาจะถูกเลื่อนไปอีกรวด ๆ ไม่ให้ผลสักที เพราะฉะนั้นเข้าก็เห็นว่าเป็นว่าประมวล
รัษฎากรควรจะแก้ไขเข้าในที่ประชุมสภาและผ่านไปโดยเร็วโดยงบประมาณก็จะเข้า
สู่จุด คนที่ได้รับการลดภาษีก็จะได้รับประโยชน์ เข้าก็คิดว่าอย่าไปเปลี่ยน
ระเบียบวาระดีกว่า

1138 1141 จิตอน ๒/

นายเลียง ไชยมงคล รัฐมนตรีว่าการกระทรวงยุติธรรม : ความจริง
กฎหมายเลือกตั้งมีความสำคัญและจำเป็นเหมือนกัน เพราะว่ากฎหมายนี้เจ้าหน้าที่
ทางมหาดไทยต้องรบนอยู่ เพราะการเตรียมการตามกฎหมายนี้จะต้องใช้เวลานาน
แม้ว่าความที่ผ่านสมาชิกนครสวรรค์ก็มีปรามมาถึงหูใจ ถ้าเช่นนั้นทางรัฐบาลอยาก
ขอเสนอให้เป็นอย่างนี้ ที่ท่านพูดขอเปลี่ยนระเบียบวาระนั้นขอให้เป็นการก่อจาก
ประมวลกฎหมายไปเลย นายนางนี้ทางรัฐบาลเห็นสมควรด้วย และขอรับรองให้เป็นอย่างนั้น

นายทองดี นิมราธิวิน (เชียงใหม่) : ความจริงประมวลกฎหมาย ราชเจ้า
ก็ภูมิใจว่า เป็นสิ่งที่สำคัญที่สุดสำหรับการแก้ปัญหาอาชญากรรม แต่ว่าไปรทอย่าลืมว่าใน
ร่างประมวลกฎหมายนี้มีสมาชิกแปรผู้วิพากษ์มาคอยกวดขัน และราชเจ้าเองเข้าใจว่า
คดีให้เวลาอีก ๒ ชั่วโมงก็ไม่เสร็จ แต่ถ้าพูดถึงกฎหมายเลือกตั้ง รัฐบาลก็ยอมรับ
ว่าเป็นกฎหมายที่สำคัญและมรดก ราชเจ้าที่เกาะอย่างนี้ทางกระทรวงมหาดไทย
จะต้องไม่จัดการแบ่งแยกหน่วยงานเลือกตั้งตามกฎหมายฉบับใหม่มีความสำคัญและมี
สิทธิออกเสียงเลือกตั้งให้แท้จริง ไม่ท้อลเคอะเขินเหมือนกับที่แล้ว ๆ มา ซึ่งหมาย
ความว่าต้องการให้ราษฎรชาวไทยมีสิทธิสมบูรณ์ตามระบอบประชาธิปไตย ทำที่เลิกการ
เลือกไปก่อน ๆ ผู้ถือว่าอย่างไรอยู่ แต่ท่านบางเรื่องก็ตามกระดมของเป็นเกินของเป็นอันค้น
แรก ซึ่งก็แล้วแต่ที่ประชุมจะเห็นด้วยหรือไม่

นายเผด็จ จิตรบรรณ (พิจิตร) : คุณทองดีก็น่าจะตกลงตามที่เห็น ไม่ต้อง
วิตกหรือล สมัยประชุมสามัญ ๒๕๕๔ งบประมาณกับสมาชิกแล้วประชุม ๓๔ วันติดกัน
เพื่อสกัดกฎหมายให้เสร็จสิ้นไปเสียที ผมก็เห็นว่า จะ ได้เสร็จสิ้นกันไป เริ่มประชุม
ปีใหม่ก็ประชุมติด ๆ กันคิดว่าที่จะประชุมสัมมนาแต่ละครั้งวันหนึ่งจะ ไปไม่ได้มาไท

นายสวน หลานบรรณ (อุตรธานี) ในขอเสนอให้ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : มีสมาชิกเสนอให้ลงมติแล้ว ท่านผู้ใด เห็นควรเปลี่ยน

1139 พ. ๒๔/๒
1142

ระเบียบวาระ ไปรคกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ/๕ คน

ประธานสภาผู้แทน : ท่านผู้ใดเห็นควรให้เป็นไปตามระเบียบวาระ

ขอไปรคกมือขึ้น

สมาชิกยกมือ ๒๔ คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้เห็นควรเปลี่ยน ๒๕ ๒ เสียง ไม่เห็นด้วย ๒๔

เสียง เป็นอันคงเดิม คือไปพิจารณาร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร

(ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๔๔๓ กรมการไปรคกเข้าประจำที่

คณะกรรมการเข้าประจำที่

เลขาธิการรัฐสภา : รายชื่อกรรมการคณะนี้ ๑. นายกุหลาบ แก้ววิมล

๒. นายเกษม บุญศรี ๓. นายเตียง ศิริขันธ์ ๔. นายขนาด เงินทาบ

๕. นายบุญเที่ยง ทองสวัสดิ์ ๖. นายเพ็ง สิมปะพันธ์ ๗. นายเพิ่ม วงศ์ทองเหลือ

๘. นายเสมอ ก้อนชาติ ๙. นายสมบุญ เกษสุภา ๑๐. นายหัน สุพรรณสาร

๑๑. ชุนสวัสดิโกษา ๑๒. นายหุศ แสงอุทัย ๑๓. นายใหญ่ ทวีชชาติ

๑๔. นางอรพิน โรจนกาน ๑๕. หลวงอาจพิศาลกิจ

ประธานสภาผู้แทน : เริ่มพิจารณาตั้งแต่วันที่ ๒๔ เป็นต้นไป

๑๕.๐๕ น.

นายใหญ่ ทวีชชาติ กรมการ : ตั้งที่ข้าพเจ้าได้เรียนเมื่ออภิปราย

กันถึงเรื่องการเปลี่ยนระเบียบวาระแล้ว ข้าพเจ้าอยากขอความกรุณาต่อสภาผู้

ได้เรียนขึ้นแจ้งในการที่ได้ตกลงกันไปแล้วว่า กฎหมายที่จะออกมีถ้าเข้าไป คือว่า

ที่มีอยู่ มาตรา ๑ ที่ว่า เรื่องภาษีเงินได้คือในข้อตกลงที่เราได้เขียนไปแล้วคือใน

มาตรา ๒ อนุมาตรา ๑ พระราชบัญญัติใหม่ให้ใช้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๔๓ เป็นต้นไปนั้น

ปี ๒๔๔๓ จะสิ้นสุดไปแล้วอีก ๓ วันเท่านั้น กฎหมายนี้ออกไปแล้วคงใช้ไม่ได้

ในปี ๒๔๔๓ ตั้งที่ข้าพเจ้าได้เรียนต่อสภาผู้แทน เรื่องการเปลี่ยนระเบียบวาระแล้วว่า

11/4/8

พ. ๒๓/๓

ถ้าหากว่ากฎหมายนี้ออกไปทันที ๒๕๕๐ การใช้อย่างที่ตกลงกันไว้ได้ แต่ว่าเดี๋ยวนี้
 จะทันที ๕๐ ไปแล้ว การยื่นประท้วงเป็นคดี กรมสรรพากร เก็บมาแล้วก็ตี ถ้าเขียนอย่างไร
 แล้วมีจดการ เก็บ เงินจะเกิดขึ้น คือเงินภาษีเคยได้ความกฎหมายนี้ใช้อย่างไรคือกฎหมาย
 ยังไม่ออก กรมสรรพากรก็เก็บไปตามเดิม ถ้าเขียนปี ๕๐ แล้วไปออกในปี ๕๑
 เงินที่เก็บก็จะต้องถูกคืนความกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าคิดว่าเพื่อเป็นการเรียบร้อย
 และเป็นการประหยัดและสะดวกความมุ่งหมายของสถานีในชั้นรับหลักการก็ขอจะเปลี่ยน
 เป็นปี ๕๑ ถ้าในปี ๕๐ ภาษีที่หักไว้จ่ายเป็นต้นเช่นอย่างเงินเดือนมาปรับเงินเดือน
 กระทรวงการคลังหักไว้เสร็จใน ถ้ามีเงินก็ส่งเก็บไปคืนอีก

ก็ไม่ผิดอีก ข้าพเจ้าติดคุณแล้วกรมสรรพากรซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ในเรื่องนี้ดำเนินเงินก็จะ
เห็นเงินจำนวนนั้น ว่าขาดที่ใดไม่ ค่ะ ไรเลย เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจะดูโดยสมบัติของ
สถานที่เดิมของธนาคารที่ใดไปไหนมาไหนแล้วก็ตาม ๒ ๓ ๔ ๕ ๖ ๗ ๘ ๙ ๑๐ ๑๑ ๑๒ ๑๓ ๑๔ ๑๕ ๑๖ ๑๗ ๑๘ ๑๙ ๒๐ ๒๑ ๒๒ ๒๓ ๒๔ ๒๕ ๒๖ ๒๗ ๒๘ ๒๙ ๓๐ ๓๑ ๓๒ ๓๓ ๓๔ ๓๕ ๓๖ ๓๗ ๓๘ ๓๙ ๔๐ ๔๑ ๔๒ ๔๓ ๔๔ ๔๕ ๔๖ ๔๗ ๔๘ ๔๙ ๕๐ ๕๑ ๕๒ ๕๓ ๕๔ ๕๕ ๕๖ ๕๗ ๕๘ ๕๙ ๖๐ ๖๑ ๖๒ ๖๓ ๖๔ ๖๕ ๖๖ ๖๗ ๖๘ ๖๙ ๗๐ ๗๑ ๗๒ ๗๓ ๗๔ ๗๕ ๗๖ ๗๗ ๗๘ ๗๙ ๘๐ ๘๑ ๘๒ ๘๓ ๘๔ ๘๕ ๘๖ ๘๗ ๘๘ ๘๙ ๙๐ ๙๑ ๙๒ ๙๓ ๙๔ ๙๕ ๙๖ ๙๗ ๙๘ ๙๙ ๑๐๐
แน่นอนจะเป็น ๓.๕.๒๕๒๐ แล้ว การปฏิบัติหน้าที่ ผลที่ใดก็ได้ จะเริ่มเรื่อง การที่จะ
ประเมิณตัวที่ มรดกม หรือคุณลักษณะที่ดี กฎหมายบังคับไม่ได้ ภาษีเงินเดือนซึ่งเจ้า
หน้าที่ทางกรมสรรพากรกลางก็ทำไปแล้วก็จะไม่ยุ่งยาก ซึ่งก็ได้เห็นแบบจำลองไป และรวม
ละเขียนก็ไปเขียนไป และก็ได้ของมาซึ่งก็ถูกหักเงินซึ่งไม่จำเป็น อย่างนั้น ข้าพเจ้า
ขอความกรุณาต่อสถานที่ให้เปลี่ยนเป็นปี ๒๕๒๐ ตามสถานที่ในรัชของก็จะเริ่มประ โยชน์ก่อน
กันทุกฝ่าย

น.ร.ว. เจริญ ปภาวโร (พระบุตร) : ข้าพเจ้ายังสงสัย บางทีจะพอไปได้
สุดท้ายเงินเดือนที่ท่านกรมสรรพากรบอกนั้น ความจริงถึงแม้จะออกกฎหมายกัน ๒๕๒๐
ก็เกินกว่าแล้ว เรื่องเงินหัก ที่จริงเกินกว่าทั้งหมดนี้ ที่มีการประเมิณปี พ.ศ. ๒๕๒๐
ซึ่งไม่คงส่งมีเงินถึงคุณลักษณะอาจจะประเมิณแล้วก็ตามไม่ได้ อยากจะเรียนถามว่า
จะมีสิทธิของจริงบ้างส่วนหรือไม่ ในขณะนี้ยังไม่มีการประเมิณภาษีสืบรับปี ๒๕๒๐
อาจจะพอไม่ได้มากกว่ารับประเมิณกันทีเดียว ในที่กรมสรรพากรจะออกไม่ได้
๒๕๒๐ ๒

นายใหญ่ สวัสดิภาพ กรมสรรพากร : มีหลายเรื่องเงินเดือน ขอเรียนว่า
เป็นสัญญา/ที่ประเภทหนึ่ง ในจำนวนการประเมิณ ในประเภทเงินเดือนที่ถูกประเมิณ
คืออาจจะไม่มีเงินทดแทน เงินโบนัส เงินที่ ^{ในขั้น} เงินเบี้ยประชุม เงินค่าอะไรอะไร
หลายอย่างซึ่งเป็นเงินได้ มีหลายเรื่องการประเมิณก็ความ จึงออกกฎหมาย ออกไปได้
ภายในเดือนนี้ การประเมิณอาจไม่รัดของ ที่นี้สิทธิของอาจจะไม่มีสิทธิอย่างนี้ สมมติว่า
กฎหมายออกแต่คุณลักษณะ ก็ไม่มีอะไรจะคิดกันว่าเดือนมกราคมมีการประเมิณ
ภ.จ.ก. ๔.

1143

เป็นไปแล้วมีบทลงโทษว่าผู้ใดทำการแจ้งความผิดเราขึ้นโดยตรง แต่เราไม่คาดหมายว่า
กฎหมายจะกำหนดมาใหม่ ที่นี้ตามอัตราใหม่เงินโคกทองมากเหลือเกินจึงต้องประเมิน
ส่วนที่ตกใหม่ไม่รู้อะไรเรื่อง กฎหมายเดิมวิธีการปฏิบัติ เกิดขึ้นอย่างนี้ด้วย เฉพาะเงิน เดือนต้อง
ระงับการจำนำแล้วแต่เงินเดือนตามห้างร้านเราไม่มีอะไรบอกเขา เขาไม่รู้ว่ากฎหมาย
นี้จะออกอย่างไร เขาก็ถืออย่างนั้น ถ้าเขียนอย่างนี้ความเสียหายไม่มีทุกฝ่าย ความ
สะดวกสบาย ทุกฝ่ายก็เรียบร้อย

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ
ตามที่คณะกรรมการจัดการขอแก้ มา คือแก้มาตรา ๒ ขมุมาตรา ๑ บรรทัดทุกหน้า
๒๔๔๓ เป็น ๒๔๔๔

มาตรา ๒๔ ๒๔ ๒๔

บทบัญญัติ/บทบัญญัติ/บทบัญญัติ/.../บทบัญญัติ/บทบัญญัติ

เลขานุการรัฐสภา : มาตรา ๒๔

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอแก้มาตรา ๒๔ วรรค ๒
ก็เพราะเหตุว่าสภานี้รับไปแล้ว คือภาวที่มีเกี่ยวกับที่ดิน ขอให้ตัดภาวที่มีเกี่ยวกับที่ดินออก

ประธานสภาผู้แทน : เลขานุการขอแก้ไข

เลขานุการรัฐสภา : ท่านกรรมการขอแก้ไข โปรดดูในหน้า ๔ มาตรา

๒๔ ที่ว่า โหยงเลิกความในมาตรา ๔๔ แห่งพระราชบัญญัติประมวลกฎหมาย ซึ่งได้แก้ไข
เพิ่มเติมแล้ว ฯลฯ มีที่กรรมการเพิ่มขึ้น พิจารณาโดยทั้งหมดให้ตัดออก

ประธานสภาผู้แทน : ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมเห็นชอบให้

ตัดออก

เลขานุการรัฐสภา : ขอไปมาตรา ๒๕ มาตรา ๒๖ มาตรา ๒๗ มาตรา ๒๘

มาตรา ๒๙ มาตรา ๓๐ มาตรา ๓๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๓ มาตรา ๓๔

1149

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : มากรานี้ข้าพเจ้าได้ส่งงานไว้
แล้วในรายงานกรรมการ ไม่ปรากฏว่าข้าพเจ้าได้ส่งงานไว้ ข้าพเจ้าอยากจะขอ
อภิปรายจะดีหรือไม่ อยากจะขอเรียนถาม

ประธานสภาผู้แทน : ของคุณกิจจา ๓ มากรานี้ ๑๕ ผู้แปรญัตติของงานไว้
มีแจ้งในรายงานแล้ว ชุดใด

๑๑.๑๑ น.

นายกิจจา วัฒนสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : เหตุผลที่ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วยกับ
กรรมการในชั้นนี้ ก็ที่พูดก็คือว่า การที่จะเกิดภาษีจากบริษัทห้างร้านอะไรนั้น เรา
ควรจะพิจารณา ที่มาของผลกำไรหรือรายได้ซึ่งเกิดกำไรสุทธิ เราไม่ควรเกิดภาษีจาก
ทุน เพราะการเกิดภาษีจากทุน เป็นระบบภาษีที่ตำราวิชาการสมัยใหม่ ความว่างของ
กรรมการนี้ข้าพเจ้าเข้าใจว่ากรรมการคิดเห็นไกลไปกว่าเดิม คือถ้าคิดถึง
ประมวลรัษฎากรฉบับที่ใช้อยู่ขณะนี้ จะเห็นว่าบริษัทห้างร้านจะเสียภาษีเฉพาะเงินปันผล
ที่ เราได้ปรากฏในข้อเท็จจริงทั่วไปว่ามีบริษัทห้างร้านทั่วไป เป็นจำนวนมาก คิดคิด เสีย
ภาษีจำนวนนี้ แคนภาษีใหม่การแก้ไขประมวลรัษฎากรว่าเราจะเกิดภาษีจากรายได้สุทธิ
ในชั้น ๑๒ นี้ แต่ชั้นนี้กรรมการ ไม่ คำนึงว่าถ้าบริษัทห้างร้านขาดทุนในระยะปีที่
ล่วงมาแล้วก็ให้หักได้ คือไม่ยอมให้หักเงินขาดทุนในปีก่อน ก็เป็นอันว่าถ้าสมมุติว่ามีได้
กำไรแสนบาท แต่ปีก่อนขาดทุนแสนบาท ความจริงแล้วบริษัทจะคงถูกหักเฉพาะปี
นี้ แต่ว่าความที่แก้ไขใหม่นี้ เงินแสนบาทที่หักกำไรนี้สำหรับปีนี้จะคงถูกหักด้วยที่ ข้าพเจ้าจึงเห็น
ว่าเป็นการเกิดภาษีจากทุน เป็นการถ่ายโอนกิจการของบริษัท ถ้าไม่ไม่สามารถหักออกไปได้
ข้าพเจ้าจึงขอให้ ที่มาจากกำไรสุทธิแท้ ๆ ในชั้นนี้ กรรมการไม่เห็นด้วย ข้าพเจ้าเห็นว่า
ถ้าเกิดภาษีในรูปนี้แล้วต่อไปจะไม่มีการหักกำไรของปีต่อไป เพราะจะต้องเสียภาษีตามพระ
บัญญัตินี้ จึงยังมีหลายมาตราที่กรรมการเขียนไว้ว่าจะหักไม่ได้ เช่นกรณีเงินที่เสียค่า

44 1147

หรือค่าใช้จ่ายซึ่งไม่จำเป็น เป็นการสมนาคุณ กรรมการไม่ยอม แต่ว่ามีทางอื่นที่จะ
หลีกเลี่ยงอีกแบบ มีอยู่หลายแบบที่คิดนั้นจะต้องได้รับความร่วมมือจากผู้เสียภัย มีใจเรา
คิดว่าอาจจะออกอย่างไรก็ได้ อย่างนั้นต้องนึกถึงเหตุผลความเป็นจริงและนึกถึงความยุติธรรม
เพราะฉะนั้น เหตุผลในชั้นนี้ข้าพเจ้าจึงไม่เห็นด้วยตามที่กรรมการได้แก้ไข

นายหยุด แสงอุทัย กรรมการ : กรรมการขอชี้แจงว่าหลักการเก็บภาษี
ของบริษัททางหุ้นส่วนนี้ถือว่าเป็นความหนักเป็นอยู่ในต่างประเทศ คือได้กำไรก็เก็บภาษี ก็
เหมือนคนธรรมดา อยางสมควรมีเงินเดือน ได้เดือนไหนก็เก็บเอาไป ซึ่งถ้าเดือน
ใดไม่ได้ก็ไม่เก็บ คือเราเก็บที่ใด ถ้าไม่ไต่เราจะไม่เก็บ ส่วนในข้อที่ว่าหากเงินต่าง ๆ
นั้น ถ้าหากว่าบริษัททางร้านจะลงไม่เป็นการเก็บจากหุ้นอื่น เพราะการเก็บภาษีเก็บเป็น
เปอร์เซ็นต์ เขาจะเก็บบริษัทใดขาดทุนก็ควรจะให้เอาภาษีที่เหลือออกมาใช้ได้ แต่หลักการ
เก็บภาษีเป็นหน้าที่ที่แน่นอน คือว่าได้ไหนก็เก็บภาษีนั้น ถ้าไม่ได้ก็พิมพ์ไปเลย เพราะฉะนั้น
จะมาหักเสียเสียนั้นกรรมการไม่เห็นด้วย

นายภิจจา วิมลสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : ดูอย่างที่ท่านกรรมการว่า
เราเก็บภาษีจากเงินได้ แต่ว่าเงินได้ ไต่อย่างไร คือเราต้องให้โลกาพหัทจาก
การขาดทุน การใช้จ่าย แล้วเป็นเงินได้สุทธิ ไม่ใช่เงินได้ที่ไม่ได้จากการขาดทุน
ข้าพเจ้ามีความประสงค์เช่นนั้น การเก็บภาษีข้าพเจ้าเห็นเช่นนี้ รัฐบาลอยู่ใกล้กับ
เก็บภาษีอากร แต่ว่าการเก็บภาษีก็ควรจะเก็บส่วนที่เกิน ส่วนที่เหลือก็แบ่งมาให้รัฐ
โดยเฉลี่ย ข้าพเจ้าขอรองว่าให้เก็บจากคนที่เขามีโลกาพหัทเสียก่อน ข้าพเจ้าขอรอง
เพียงเท่านี้

นายหยุด แสงคงชุกน กรรมการ : คือเงินที่พูดว่าเสียหายนั้นก็เงินของ
กรรมการของการบ่อนไม้กำไรขาดทุน แต่ว่าเงินที่ขาดทุนนั้นมีปัญหาว่า เงินที่ขาดทุนแล้ว
ทางหุ้นส่วนบริษัทควรจะกำไร เพราะว่ามีสิทธิได้รับความคุ้มครองจากรัฐ เมื่อใดกำไร
ในปีไหนก็เสียภาษีในปีนั้น และส่วนมากก็เขา ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น เพราะฉะนั้น
กรรมการขอเป็นยืนยันว่าผู้ถือหุ้นควรจะกำไรในทันที นอกนั้นก็ขอชดเชยที่หมดไปเสียก่อน
ในทางใดของประเทศก็ต้องขอส่วนช่วยเหลือจำนวน ๑๐ เปอร์เซ็นต์เป็นค่าใช้จ่าย
ของประเทศบ้าง ๑๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง

นายทิจจา วิชนสินธุ์ (จะเด็จเพา) : เท่าที่ข้าพเจ้าได้ฟังกรรมการบอก
คือความที่ท่านได้ชี้แจงว่าควรจะหักมีโทษให้เท่าไรควรจะหัก ในหลักการที่ตรงกันคือถ้ามี
กำไร ไม่ขาดทุนก็ไม่มีของ ที่นี้ถ้ากิจการของบริษัทห้างร้านเกิดขาดทุนในรอนปีที่แล้ว
แล้วมาปีนี้ กำไรอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็เห็นออกเห็นใจในเรื่องซึ่งอาจจะเกิดขึ้นโดยเฉพาะ
บริษัทห้างร้านของคนไทยซึ่งเริ่มตั้งใหม่ ไม่ชำนาญชาญในการการคว้านก็อาจประสบการ
ขาดทุนในระยะแรก แต่ยังมีเหตุอันมีโทษให้กำไรขึ้นก็ไม่ได้เสียแล้วจะร้องเอาเงิน
ก่อนนำไปเสียภาษีอากร โทษแก่รัฐบาล อย่างนี้ข้าพเจ้าอยากจะเรียนตามกรรมการว่า
การเก็บภาษีอากรเท่าที่รัฐบาลได้เก็บอยู่นี้ที่ตกแก่ผู้เสียหายเท่าไรที่รัฐบาลเรียกเก็บ
ในอัตราสูง แล้วเก็บโดยไม่ใหญ่เสียก็ได้รับความเป็นธรรมอย่างนี้ การเก็บอย่างนี้
เสียหายเท่าไร รัฐบาลจะเก็บก็ได้เฉพาะคนที่อดเสีย ใต้จากบรรดาคนไทยที่มีเงินได้
เป็นเงินเดือนเท่านั้น ส่วนพ่อค้าเราเสียมีละเท่าไร เรามีโอกาสที่จะความคุ้มครอง
มีข้อนี้เราก็ไม่พอแล้ว และยังสมมุติความมีข้อเท็จจริงปรากฏอยู่เช่นนี้แล้วเราจะเก็บภาษี
เอาแต่โดยอย่างนั้น ความร่วมมือของประชาชนไม่มี ข้าพเจ้าเกรงว่าจะเสียหายยิ่งกว่า
ที่จะมีผลดี

1146
1149

11.๒๒ น.

หลวงอากาศวิบูลย์ — กรรมวิธีการ : ความที่ท่านได้แสดง

เมื่อก็มี กรรมวิธีการอย่างนี้จะขอเป็นยืนยันกับท่านว่า การเก็บภาษีของเราเป็นแค่เก็บ
 ภาษีจากนิติบุคคล ซึ่งแต่ก่อนนี้เราเก็บจากเงินปันผล แปลว่าบริษัทใดที่มีเงินปันผล
 ผลเมื่อต้นปีแล้วเราจึงจะเก็บภาษี แต่ที่นี้การที่เป็นอย่างนั้นเท่าที่ปรากฏว่ามีบริษัท
 ๑๗๗/๗ โดยมากหรือหลายบริษัทพยายามหลีกเลี่ยง เราได้เก็บภาษีไม่ได้ การที่เราเปลี่ยน
 วิธีเก็บค่าในอุตสาหกรรมประมงก็เพื่อจะเก็บให้รัดกุม เพราะฉะนั้นในขั้นนี้เรียกว่าเป็น
 ระบบแรก ฉะนั้นเราจะเก็บเป็นอย่างอื่น เช่นว่าเอาค่าเรือก่อนมาหักได้ มันจะยุ่ง
 ใหญ่ จะมีการหลีกเลี่ยงค่าที่กรรมาธิการ เสนอไว้ เพราะฉะนั้นเราจึงได้ตั้งใจที่จะ
 เก็บเฉพาะค่าเรือจริงๆ โดยเฉพาะเท่านั้น คือว่าถ้ามีใครขาดทุนก็ไม่เก็บ มีใครกำไร
 ก็เก็บ แล้วถ้าใครที่เก็บก็เก็บเพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์เท่านั้น ถึงแม้ว่าบริษัทจะขาดทุน
 มีกำไร ก็ไม่ใช่ว่าไม่เก็บกำไร มันหลังจะหักกลางไม่ได้ เราเก็บเพียง ๒๐ เปอร์เซ็นต์
 เท่านั้น ก็เห็นว่าเป็นการยุติธรรมแล้ว

นายกิจจา วิมลสินธุ์ (ฉะเชิงเทรา) : ข้าพเจ้าไม่เห็นด้วย คือ
 ว่าท่านบอกว่าการเก็บภาษีมีอัตราค่าเรือหักก็จะต้องเสียภาษี ในเรื่องนี้เป็น
 ก็ได้พูดมาแล้ว ในหลักการข้าพเจ้าก็ไม่ขัดข้อง แล้วถ้าหากว่าไม่เก็บในรูปนี้
 กรรมวิธีการซึ่งแจ้งว่าจะมีทางหลีกเลี่ยงได้มาก ความจริงการเก็บภาษีก็ปรากฏว่า
 ภาษีค่าเรือหรือขาดทุนก็มีปัญหาซึ่งเราจะตรวจสอบได้ทุก ๆ อย่างเป็น แล้วภาษีอากรทุกคน
 ควรจะเสียแก่ไหน แล้วการให้ประมวลรัษฎากรจะเริ่มใช้ในระเบียบหรือปฏิทินก็ตาม เรา
 จะเก็บภาษีปี ๒๕๑๔ ความจริงเราหักค่าเรือแล้วบอกว่าขาดทุน นี่ก็มีโอกาสที่จะตรวจ
 สอบได้ หลักฐานก็มีอยู่ ฉะนั้นไม่ตรวจสอบหลักฐานยืนยันกันอยู่เช่นนี้ก็มีความบกพร่อง
 ของเจ้าหน้าที่สรรพากร

สภามหาชน ครั้งที่ ๑๓/๒๕๕๓ (สามัญ) ชุดที่ ๑

โฉมหน้า ก. ๑๕/๒

1151

มีผู้ยื่นเรื่องหนึ่ง ไม่ถึงหมื่นบาท ที่ในระบอบอันนี้ เป็นระบอบที่บริษัทของคนไทยของทำ
แต่ที่ได้อำนาจไปก็ร้อยละ ๑๐ ก็ตาย ก็เท่ากับฆ่าบริษัทไทยทางอ้อมซึ่งกำลังจะตั้งตัวอยู่
สำหรับเกินกว่าแสนบาทลงไปเข้าเจ้าไม่ใคร่ขอแปรรูปก็

1/3/9

พิทักษ์ 37

บาทหนึ่ง เรา ก็มีเพียง ๑๐ สตางค์เท่านั้น กรมการก็ได้พยายามคิดอย่างรอบคอบแล้ว
ในเรื่องอัตรา ก็เห็นว่าประเทศเรา ก็มากกว่าที่ไหนที่สุดในโลกแล้ว เห็นว่า ๑๐%
ก็แล้ว ใคร่ขอจึงวอนว่าให้เอาอัตราตามที่เสนอมา

นายทอง อดิวงค์ (พระนคร) : ข้าพเจ้าพูดหลงไปหน่อยคือว่าบุคคล
ธรรมดาถึงแล้วใหญ่ กว่าร้อยละหมื่นสอง ท่านใดก็เคืองละเท่าไรท่านต้องลงทุนเท่าไร
ถึงจะได้อำไรหมื่นสอง ยิ่งถึงถึง ๕% อีก ก็ภาววิสัยก็ถูกก็ถูก ส่วนตัวใครเข้าไป
อีก ข้าพเจ้าเพียงในเรื่องภาววิสัยก็อยู่แล้วท่านก็ไม่ยอม โดยที่ขาย ๕% ก่อน
ข้าพเจ้าเอาเรื่องเข้ามีขึ้นตัวเอง โคนภาววิสัยก็ ๕% ก็โดนสองชั้น คนก็ถามหมก
บริษัทผู้ทำถึงเพลลา แต่ก็ไม่ควรเอาถึงขนาดนั้น ที่นี้ยังหาเรื่องบุคคลถึงร้ายเข้าไปอีก
จะให้คนไทยค้าขายกันอย่างไร

นายหุค แสดงอุทัย กรมการ : สำหรับคนธรรมดาในที่เรามาออกว่า
เงินได้สุทธิส่วนที่เกินหมื่นสองนั้นหมายความว่ากำไร ขายได้กำไรและถูกกำหนดกำไร
สมทบ ๕% ใน ๕% ก็แบ่งกำไร ๑๐% ของ ๕% ก็ออกมาเงิน เคืองเรา ก็ ๑๐%
ของเงิน ก็คือหมายความว่าบาทหนึ่งประเทศชอไซ ๑๐ สตางค์สำหรับทุนบำรุง
ประเทศซึ่งทางกรมการเห็นว่าสมควรแล้ว ส่วนที่ท่านพูดถึงพ่อค้าขายเงินส่วน
กำไรเพียง ๕ พัน หรือ ๕% ใน ๕ พันมีขอ ๑๐% ก็หมายความว่าขอกำไร ๕๐๐ บาท
ความจริงเรพนี้กรมการเห็นว่าก็แล้วซึ่งคิดว่าบทหนึ่งขอกำไรเท่า ๆ ๑๐ สตางค์
ไม่มากมาย ที่จะล้มจม ไม่เห็นว่าห้างร้านจะล้มจม ผู้มีแค่ชขายการงานมากขึ้น
ประเทศก็กำลังสมบูรณ์ตามความ เข้มของกรมการ

๑๑-๑๕ น.

นายทองดี อิศราสิน (เชียงใหม่) : เท่าที่ข้าพเจ้าลุกขึ้นมานี้ก็
เพื่อจะขอค้านตามที่กรมการ ได้แถลงเมื่อที่นี่ ไม่ก็หมายความว่าข้าพเจ้าจะ
ถามหัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ที่ข้าพเจ้าลุกขึ้นมาพูดนี้ เพราะข้าพเจ้า เห็นหัวอก

115 H พ. ๒๕๖๓

คนไทยซึ่งเปิดห้างร้านบริษัทอะไรต่าง ๆ เป็นต้น ถ้าหากว่าทางกรมการบัญชีขึ้นเก็บ
๑๐% ขึ้นไปอย่างนี้แล้ว ข้าพเจ้าคิดว่าบริษัทห้างร้านคนไทยจะเจริญงอกงามขึ้นไม่ไม่ได้
ทั้งนี้นโยบายของท่านจอมพลแปลก พิบูลสงครามก็บอกว่าจะสนับสนุนคนไทยให้ดี คำกล่าว
ให้เป็นล้าเป็นสิ้น เมื่อเกินกว่ามากมายอย่างนี้แล้ว ท่านคิดว่าคนไทยจะเจริญอย่างนั้นหรือ
นอกนั้นก็ขอเรียนตามรัฐบาลว่าบรรดาบริษัทต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนต่างศา
ท่านแน่ใจหรือว่าความคุมเขาไต่อย่างระมัดระวัง บรรดาภาษีอากรต่าง ๆ ซึ่งเกินมาเป็น
ของรัฐรั่วไหลมีอะไร ท่านทรงจะมีวิธีชดเชยให้เสียเปรียบแล้วหรือ

1155

บางแห่งค้าขายกับโคมิวิธีการเป็นรูปเป็นแนว ราคาถึง ๒ - ๓ แสนหรือ ๖ - ๗ ล้านบาท
บางที่ทานไม่ เพราะเขาเชื่อในเทวสิทธิ์ของเขา ทั้งนี้จึงระวังว่าจะออกมาอีกมากผู้เฒ่าเฒ่า
ของเรารู้ว่าถ้าหากว่าเห็นความกรรมวิธีการแล้วเป็นการที่ขาดโทษในทางอื่น ทำให้บริษัท
ห้างร้านคนไทยไม่มีโอกาสเจริญงอกงามขึ้นมา ทั้งนี้ข้าพเจ้าขอสนับสนุนผู้เฒ่าเฒ่า

๑๑๑,๑๑๑ ๒.

ร.ท. จารุมิตร เรืองสุวรรณ (จอมแก่น) : ข้าพเจ้าไม่สนับสนุนและไม่ค้าน แต่ว่า
มีข้อเท็จจริงบางประการซึ่งข้าพเจ้าอยากจะกราบเรียนถึงความทางกรรมวิธีการเสียก่อน
เพื่อประกอบการพิจารณาของข้าพเจ้า ~~ข้าพเจ้า~~คือหน้าที่พิเศษจะเรียนเกี่ยวกับอาชีพผู้ชก
เช่น นอกจากหน้าที่พิเศษประการอื่น ๆ แล้วสำหรับเรื่องจำนวนที่จะได้จากงานเก็บนี้ก็เป็น
เรื่องหนึ่งซึ่งมีความสำคัญที่เราจะต้องหมั่นพิจารณาประกอบการตัดสินใจของ ^{ข้าพเจ้า}
ข้าพเจ้า จึงอยากจะกราบเรียนต่อกรรมวิธีการซึ่ง โดยเฉพาะทางเจ้าหน้าที่กรมสรรพ
คุณด้วย อยากจะทราบจำนวนว่าในจำนวนนี้เงินที่เรารับมาขายได้จากกำไร ๓๐
เปอร์เซ็นต์ในปี ๑ นั้นเรารับได้เท่าไร เก็บเงินคืนนั้นเข้าได้ทั้งหมดเท่าไร เพื่อ
ประกอบการวินิจฉัยชี้ขาดในการที่จะเก็บเงินภาษีอากรในปี ~~๑~~ ^๒ ~~๑~~ ^๒ เก็บเพิ่มขึ้น
หรือลดลง และในการเพิ่มขึ้นนี้มีความจำเป็นเพียงใดและในการลดลงนี้มีความ
ประการใด ทั้งนี้ประการที่ ๑ ตามร่างกรรมวิธีการเก็บจากกำไรร้อยละ ๓๐ ทาง
กรรมวิธีการ ได้คำนวณเงินในปีหนึ่งนั้นเก็บได้ประมาณสักเท่าไร นี้ข้าพเจ้าขอชี้

อีกประการหนึ่งถ้าหากว่า จะคำนวณตามกำหนดที่เรากล่าวแล้ว ที่ขายเสนอให้เก็บ
จากกำไรร้อยละ ๓ นี้จะออกมาได้ลงเป็นเงินเท่าไร ในเรื่องนี้ข้าพเจ้าคิดว่าหน้าที่
กรรมวิธีการ โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่ เป็นเจ้าหน้าที่โดยเฉพาะในเรื่องนี้จำนวนตัวเลข
อยู่แล้ว เพราะว่าถ้าหากว่าในการเก็บภาษีมีต่ำกว่าที่เราเก็บแล้ว โดยที่เป็นการเดือดร้อน
เกินควรไปแล้ว คือถ้าหากไม่เก็บทำให้ผลประโยชน์รวมได้ของรัฐขาดไป เป็นผลเสียหาย
เกิดขึ้นหรือเปล่า เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าขอทราบข้อเท็จจริง

จันทนา,

ก. 39/1

11.39 น.

1153.1156

หลวงอาภิศาลกิจ กรรมาธิการ : ความที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติตามมานั้น
 กรรมาธิการขอท่านเรียนชี้แจงดังต่อไปนี้ เวลาที่เราได้เก็บสำหรับบริษัท เท่าที่ปัจจุบัน
 นี้ เราก็เก็บเงินโมเดล ๑๐ เปอรเซ็นต์ แต่ที่เราแก้กฎหมายใหม่เราก็เก็บ 1๑ เปอร-
 เซนต์ จากกำไรสุทธิ และในการที่เราเก็บ 1๑ เปอรเซ็นต์จากบริษัทสำหรับปีปัจจุบัน
 ได้เงินประมาณ 1๑ ล้าน ที่เราได้ 1๑ ล้าน ส่วนใหญ่เราได้จากรบริษัทต่างประเทศ เพราะ
 ว่าบริษัทต่างประเทศเป็นบริษัทที่ใหญ่ ที่นี้เมื่อเรามาเก็บ 1๑ เปอรเซ็นต์โดยกำไรสุทธิ
 และ โดยที่ระยะนี้เป็นระยะแรก ซึ่งเราเองก็กลัวเหมือนกัน เพื่อจะกันการหลีกเลี่ยง
 ในอันที่จริงประมวลว่าจะเก็บเท่าเดิมต่อไปก่อน ถ้าแม้ว่าเราปรับปรุงก็ขึ้นก็ดูแน่ว่าจะเก็บ
 ได้กว่า 1๑ ล้าน เป็นความหวังที่มากกว่าจะเก็บได้กว่า 1๑ ล้าน ที่ท่านสมาชิกถามเกี่ยวกับ
 นิสิยบุคคลเท่านั้น ส่วนบุคคลธรรมดาเวลาที่เราก็มักไ้ประมาณ ๑๐ ล้าน สำหรับบุคคลธรรมดา
 กว

11.4๑1น.

นายควง ขภัยวงศ์ (พระนคร) : เท่าที่ชี้แจงกันแล้วท่านจะเห็นได้ว่า การเก็บ
 ข้างนี้มีคนชาวไทยที่เข้ามาหาภิณฑก อย่างที่ผู้มีเกียรติคุณของดี ๆ ชี้แจงก็เท่าที่มีตัวเลข
 ขนุ่ยบริษัทก็เก็บ ถ้าเก็บวิธีนี้ก็ยังไม่แน่ใจว่าได้เท่าใด ถ้าได้เพิ่มก็หมายความว่าคนไทยที่
 เก็บพอค่า จะไปไ้ประโยชน์อะไร เราเลี้ยงไว้ไม่กินหรือ ถ้าไปเขาเพิ่มอีก ๑ เปอรเซ็นต์
 กับคนไว้ 1๑,๐๐๐ แล้ว ก็เท่ากับไปเค็ยใบไม้ที่คนไม่กินกำลังจะขึ้นมันก็ขาย เราก็ไม่คง
 กินใบ มันไม่ไ้โตเราจะหารมันบ้างก็ไม่ได้ วิชาให้เข้าใจถึงที่บอกว่าคุณใหม่เก็บได้จากรบริษัท
 ๑ ใหญ่ ๆ จะเห็นได้ว่าในอันที่ถ้าเจ้าไม่ไ้แต่บริษัทก็เลย คนที่ไ้กำไรตั้งแต่แสนขึ้นไปเรา
 ก็เก็บไ้กว่าใครที่มีทุนตั้งกำไรตั้งแต่แสนขึ้นไปแล้ว เราค้าขายเวลานี้คงลงทุนเท่าไร คน
 ค้าขายเวลานี้อย่างมากกำไร ๑ เปอรเซ็นต์ แล้วพอมถึงกำไรสุทธิก็ไ้เสียไป 1๐ เปอร
 เซนต์ คนที่ค้าขายเคยได้ทีละ ๑ ๆ มารวมไว้ พอนั้งกำไรสุทธิก็เอาไปเสียแล้ว 1๐ เปอร-

4154

พ. 39/ฉ

1157

ฉันทนา.

เซ็นแล้วจะชื้อได้ยังไงไร รัฐบาลก็ตะโกนเป็ว ๆ วาจะนำรุงพ้อค่าไทย แล้วพอใบจีน
ก็เกิดเสียแล้ว.

โชค

155
158

ท.๕๐/๑

แล้วมันก็ขายดี ไม่มีปัญหา แล้วกรมการนิเทศว่าเวลานี้ค่าขายดี ท่านไปเอาที่ไหนมา
 พูด ท่านไปดูท้องตลาดเวลานี้จะรู้ว่าเป็นอย่างไร ขอให้ถามสมาชิกที่รู้เรื่องเกี่ยวกับค่าขาย
 เวลานี้เป็นอย่างไร หาเงินแสนมันมีกี่เพียงไร เพราะฉะนั้นข้าพเจ้าจึงขอประมุขที่
 อย่างนี้ อย่างบริษัทใหญ่ ๆ อย่างที่อธิบดีกรมสรรพากรบอกว่า คุ้มจากบริษัทใหญ่ ๆ
 แทนที่กรมสรรพากรจะไล่ไล่เงินจากบริษัทใหญ่ ๆ มันยิ่งเสียมุมหลายวิธี ซึ่งท่านก็ควร
 จะรู้ ข้าพเจ้าไม่คงซีไทรงให้กระรอกหรือ หก เช่นอย่างวิธีที่พิมพ์มาบ้าง ทำไมท่านไม่
 เก็บบ้าง บางทีเขาก็ไวที่ต่างประเทศแล้วมาแสดงที่เมืองไทยเพียงนี้ เล็ดลอดก็มี ทำ
 ไม่ท่านไม่คิดอย่างนั้น ท่านกลับมา เอาที่มันไม่กำลังเริ่มขึ้น แล้วไปเก็บเบี้ยไม่ราย
 ทางเสีย ทำไมท่านไม่คิดจะเอาไว้เป็นรวมโพธิ์รวมไหมบ้าง ท่านก็ร้องว่า เวลานี้การค้า
 อยู่ในมือต่างประเทศ บุคคลไทยพอเริ่มทำการค้า ข้ามบ้าง แล้วท่านก็เกิดไปคิดเก็บ
 เอาจากเขาเสีย ๑๑ % อย่างนี้ ท่านก็คิดว่า การค้าขายเวลานี้ไทยมากได้ ๑๑ %
 ๕ % น้อยมาก คิดจะเก็บเบี้ยไม่รายทาง สุดไม่คุ้มก็ได้ ๑๑ % เท่านั้น พอเก็บ ๆ ไป
 ต้องลงทุนอีกเท่าไรถึงจะ ได้มีละหมื่นสอง เราเก็บเสียปีละ ๑๑ % พอครบยกแล้วหัก
 ค่าใช้จ่ายแล้วมันก็ไม่ถึง ๑๑ % พอเสร็จแล้ว/ไว้ก็เก็บเสีย ๑๑ % เก็บแล้วบริษัท
 เหล่านี้จะอยู่ได้อย่างไร อย่างของเขาที่มันโคแล้วจะตกถึงถึงถึงก็ไม่หาย แต่คนที่
 ขึ้นใหม่ ๆ เก็บไม่เพียงพอ ๒ - ๑ ไม่ก็เงินแล้ว อยู่นี่ได้ ข้าพเจ้าจึงขอที่แจ้ง
 คอสมานิกสภาอย่างนี้ ถ้าท่านจะให้พ่อค้าคนไทย ให้คนไทยที่กำลังหรือให้ทำการค้า
 อยู่นี่อย่างนี้ แล้วกรมสรรพากรก็บอกว่ามันจะไล่เท่าไร แล้วผลสุดท้าย
 บริษัทใหญ่ ๆ เราเอาเท่าไร ข้าพเจ้าขอแจ้งว่ามันก็ยิ่งคิดหลบเราเท่านั้น ยิ่งแรง
 ถึงถึงหลบมัน มันก็เป็นปัญหาต่าง ๆ

1156
1159

ถ้าโรสุทธิ ๕ แสนเขาเข้าไป ถ้าโร • แสนเขา ๕๐ เปอร์เซนต์ เขา ๕ หมื่น
 คาบอยู่ที่ค่อนข้างโร แล้วถ้าโรสุทธิ ๕ แสนมี ร้อยละ ๑๐ สำหรับบริษัทหุ้นส่วน
 นิติบุคคล ๕ แสน ๑๐ เท่ากัน แต่ไม่เกิน • ถ้าเขา ๑๕ ส่วนที่เกิน • ถ้า
 เขา ๒๐ เปอร์เซนต์ ส่วนข้างบนมีผู้มีกำไรรายใด สำหรับภาษีปกติ ๕๐ เปอร์เซนต์
 ผมบอกว่าคุณ ผมบอกเขาแค่เพียง ๔๐ เปอร์เซนต์ อย่างครึ่งหนึ่งเลย แล้วที่ว่า
 ๒ หมื่น ๕ พันกำลังคั้งกันใหม่เท่านั้น แล้วสิ่งที่ใครมากไม่แน่ เพราะฉะนั้นเราอย่าเพิ่ง
 ทำอะไร ผมเห็นด้วย ถ้าสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรไปเสียอย่างนี้แล้ว คนไทยไม่มีวันที่จะเป็น
 พ่อค้ากับเขาได้ มันตามเสียบก่อนเกิดแล้ว.

๑๑.๔ นายเสวศร์ เป็นพงส์สถาน รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงการคลัง : ตาม
 ที่ท่านสมาชิกผู้ประมุขิศองงานอภิบาลรายนี้แจ้งเมื่อครั้งนั้น ผมรู้สึกว่ามิชอบที่รัฐสภาเคลื่อน
 อยู่เป็นอันมาก คือภาษีที่เสนอมาในวันรับหลักการผมได้ชี้แจงแล้วว่า เราลดภาษี
 ไม่ได้เพิ่มภาษี เพราะอย่างยิ่งสำหรับภาษีเงินได้ ก็เกี่ยวกับบริษัทหุ้นส่วนทางด้านนิติบุคคลนั้น
 ไม่ใช่เพิ่มภาษี แต่เป็นการเปลี่ยนวิธีการเก็บ ซึ่งแบ่งผลกำไรมาเป็นกำไรเต็มๆ กำไร
 สุทธิซึ่งเป็นวิธีการที่โชกกันทั่วโลก สำหรับภาษีบุคคลธรรมดาที่ไปเปลี่ยนแปลงอัตราใหม่
 โดยวิธีที่จะหาทางช่วยเหลือผู้ที่มีรายได้น้อยให้เสียภาษีน้อยลง ความมีอัตราที่ปรากฏในร่าง
 พระราชบัญญัติฉบับนี้ รายได้ของแน่นอนนั้นจะลดลงไปประมาณ ๒ ล้านบาท นี่เป็นการลด
 ภาษีไม่มีปัญหา ที่มีปัญหาสำหรับนิติบุคคล ๑๐ เปอร์เซนต์สูงไปหรือไม่ ท่านอธิบดีกรม
 สรรพากรซึ่งเป็นกรมการที่ชี้แจงแล้วว่า ภาษีที่เก็บโดยวิธีใหม่จะไม่แตกต่างไปกว่า
 ภาษีที่เก็บโดยวิธีกฎหมายปัจจุบันประมาณ ๑๒ ล้านนั้น หมายความว่าไม่ใช่เป็นการขึ้น
 ภาษี แต่ว่าเป็นการที่จะทำให้การเก็บภาษีระบิคนี้นิ่งขึ้น

1157/1160

วิจิตร ก.42/1

สำหรับท่านผู้สนใจดูผลที่ว่าจะหาทางหลีกเลี่ยงนั้นก็มี กฎหมายในปัจจุบันก็มี
 หลีกเลี่ยง แต่การหลีกเลี่ยงนี้ก็จะคงหลีกเลี่ยงโดยไม่ผิดกฎหมาย เพราะฉะนั้น
 เราจึงทราบดีว่าคนไทยไม่ให้หลีกเลี่ยง ถ้าหากว่าวิธีหนีภาษีตามกฎหมายจะหลีกเลี่ยง
 ภาษีโดยวิธีลดทุน เพิ่มทุนซึ่งที่ท่านสมาชิกได้อภิปรายนั้นก็ทำไม่ได้ เพราะการเพิ่ม
 ทุนนั้นจะต้องเข้าขายเสียภาษีเหมือนกัน แล้วท่านบอกว่าการวิธีหนีหรือทางร้านคนไทย
 พยายามที่จะเก็บหอมรอบริบถ้าไร่ปีละ 3 เปอร์เซ็นต์ถึง 2 - 3 ปีเสร็จแล้วรัฐบาล
 เก็บถึง 10 เปอร์เซ็นต์อย่างนี้เป็นการวิกรรณการพามาหาเงินของกิจการของคนไทย
 กระผมขอเรียนว่าอย่างนี้ไม่เป็นคำพูดที่ถูกต้อง ท่านดูอัตราภาษีจะเห็นว่าร้อยละ
 10 ไม่ได้เอาถ้าไร่ร้อยละ 10 เขาเก็บร้อยละ 10 ของกำไรที่ได้ สมมติว่า
 มีกำไรปีละ 3 เปอร์เซ็นต์ ร้อยหนึ่งภาษีก็เอา 10 เปอร์เซ็นต์ ไม่ใช่ว่ามีร้อย
 ละสาม 3 - 4 ปี เป็นเงินต้นเขาทำ ไม่ใช่อย่างนั้น คือ 10 เปอร์เซ็นต์ของรายได้
 ที่มีอยู่ คือของกำไรที่ได้รับ ที่ท่านบอกว่ามีละ 3 เปอร์เซ็นต์ 3 - 4 ปี เก็บแล้ว
 เอาไปหมดเป็นการวิกรรณวิธีที่ทำการค้าขาย ไม่ใช่เช่นนั้น คือ 10 เปอร์เซ็นต์
 จากกำไรทั้งหมดที่ได้รับ ถึงแม้จะไม่ใช้กฎหมายฉบับใหม่ของท่านก็จะต้อง
 เสียภาษีถ้ามีการปันผลที่มีกำไรแล้วแบ่งออกก็ต้องเสียโดยวิธีที่ว่าเงินปันผล
 เป็นมาตรฐานในการเก็บ แต่วิธีใหม่ใช้กำไร เป็นมาตรฐานในการเก็บ มันต้อง
 เสียภาษีวันยังค่ำ จะใช้วิธีไหนเท่านั้น กฎหมายเก่าสูงกว่าหรืออย่างไร สมมติว่า
 มีกำไร 3 เปอร์เซ็นต์จะต้องเสียภาษี 20 เปอร์เซ็นต์ แต่สำหรับกฎหมายใหม่นี้
 เสียปีละ 10 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น น้อยกว่าไม่ว่ากรณีด้วย ที่นี้สำหรับบุคคลธรรมดา
 ใ้ยกกรมเรียนแล้วว่าเป็นลดลง 12,000 เสีย 10 15,000 เสีย 15 ความจริง
 เป็นภาษีเสริม ส่วนที่เกิน 12,000 ถึงจะเสีย วิธีส่วนที่เกิน/11/1949

Handwritten signature and date: 11/6/58

ถือส่วนที่เกิน ๑๒,๐๐๐ สมมติว่า/ปี ๑๓,๐๐๐ บาทอย่างนั้นก็เกินไปก็เสีย ๑๐% เป็นอย่าง
 ไม่ใช่ว่าความเสียหายที่ของเสีย ไม่ใช่เช่นนั้น เงินในส่วนที่เกิน ๑๒,๐๐๐ หรือ ๑๕,๐๐๐ หรือ
 ๑๐๐,๐๐๐ จึงต้องเสีย ถ้าเพียงเท่านี้ก็แรงเกินไป ที่นี้ก่อนที่ระเสียมภาษีเงินได้
 สุทธิหรือเสียภาษีบุคคลธรรมดา นั้น สำหรับบุคคลธรรมดาได้เงินเดือนละ ๒๐% ไม่ต้อง
 เสียภาษีแล้วหักส่วนลดสำหรับภรรยา ตัวเอง และบุตรอีกมากมาย การที่ของเสียภาษี
 ก็มีเงินรายได้ ๕,๕๐๐ บาท ขึ้นไปจึงเสียภาษี ที่นี้กฎหมายปัจจุบันนี้คนที่รายได้ ๒,๐๐๐
 บาท ต้องเสียภาษีนั่นเรา เข็มขึ้นไปที่คนที่รายได้ขั้นต่ำไม่ต้องการเสียภาษี และขอ
 เป็นนี้ว่าภาษีเมืองไทยนั้นค่าที่สุกใน โลกซึ่งความคัมขันธ์ขึ้นทุกวันแล้วแล้วความคัมคัมคิดว่าท่าน
 คงจะ เห็นด้วยที่ลภษานี้อย่างนี้

๑๑.๕๕ ๒. นายควง อภัยวงศ์ (พระนคร) : พึ่ง ๆ ขูแล้วยังไม่กินใหญ่ เรื่องเก่า
 ข้าพเจ้าก็เถียงแล้ว รัฐบาลก็ถือว่าตัวนี้จะออกอยู่อีก เรื่องภาษียาของบุคคลที่เถียงกัน
 แล้วข้าพเจ้าแพ้ในสถานที่ว่า ไม่ยุติธรรมอยู่แล้วนั้น รายได้ ๕,๒๐๐ บาท ราคาเงินบาท
 แต่ก่อนนั้น ไม่ใช่อย่างนี้ ข้าพเจ้าจึงชี้แจงต่อสภาว่าเวลานี้รัฐบาลลดชั้นการ เก็บภาษี
 เพราะเมื่อก่อนมีเงินเดือน ๕๐ บาท เมื่อครั้งกระโน้นจึงจะถูกเก็บ เงิน ๑๐๐ บาท จึง
 จะถูกเก็บ เขียวนี้การ โรงก็ถูกเก็บแล้ว เมื่อก่อนนี้ชั้นนี้จึงจะประเวณีภาษียา
 เขียวนี้ตามานไม่แก่พระราชบัญญัติ การนี้การ โรงก็ของเสียเพราะการ โรงเขียวนี้เงินเดือน
 ๑๕๐ บาท แล้วก็ต้องเสีย ผมขอว่าถ้าดูเงินก็ลดดูวิธีการก็ลด เพราะว่าเราเขาแรงขึ้น
 มา แต่ทว่าใครบ้างที่ของเสียภาษี ประม เป็นคนขึ้นค่าไปอีกที่เสียภาษีก็แปลว่ารัฐบาลเก็บ
 เก็บคนที่มีรายได้ลดลงไปอีก ข้าพเจ้าจึงชี้แจงให้ท่านในที่นี้ไปแล้ว แต่เขียวนี้ข้าพเจ้า
 ไม่ไต่บอกว่าหลาย ๆ มีมาหมด ข้าพเจ้าบอกว่าเราค้าขายในคราวนี้ขอย่างมากสุดถ้าไร
 ๑๕ เท่านั้น

ยังหักค่าใช้จ่ายควบคุมเหลือ ๒ เปอร์เซ็นต์กว่า ๆ เท่านั้นสำหรับเวลานี้ เมื่อเป็น
อย่างนี้แล้วเราควรศึกษาให้พอสมควรกับของที่มี พลสินค้ากำไร ๑๒,๐๐๐ บาท รัฐบาล
ท่านก็เอาไปแล้ว ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วข้างนี้พอที่จะอยู่ได้ทีไหนในการที่จะค้าขาย
แล้วท่านก็ตั้งมากกว่ารัฐบาลสักให้ จะลดได้อย่างไร แล้วท่านก็อ้างว่าต่างประเทศ
เราทำเช่นนั้น ท่านก็ตั้งถามว่าที่ประเทศเราทำอย่างนี้ อันนี้เป็นเรื่องไทย
ไม่ใช่อเมริกา อังกฤษ ญี่ปุ่น แลอื่น เราเปลี่ยนชื่อแล้วเป็นไทยแล้วกันแล้ว ท่านไม่รู้
หรือ มีไทยแต่อย่างหนึ่ง อังกฤษอย่างหนึ่ง ชาวเจ้าที่ดินไทยไปมาเหมือนกัน
ไม่ใช่ชาวเจ้าไม่เคยไป ผู้ที่ชาวเจ้าไปแต่ไม่เคยอ้างว่าต่างประเทศเขาทำอย่างนี้
นี่เราไทยแล้วทำไมท่านจึงกินน้ำพริก ไม่กินเนย แยมก็เหมือนกับเขาแล้ว ท่าน
จะเอาเมล็ดของกินน้ำพริกทำไม มีไหมในโลกที่เขาทำอย่างนี้ เมื่อเราเป็นขายนี่
มีไหมที่เขาทำเหมือนอย่างเรา มีไหม เมื่อไม่มีอย่างนั้นจะไปตามอย่างเขาทำไม
มันเป็นเรื่องของเรา เราบู้งเข้าสาย กินหมาก แล้วท่านไปประเทศอื่นมีไหมกินหมาก
บู้งเข้าสาย ก็เปล่า เพราะฉะนั้นทำไมอะไรต้องให้เหมาะกับประเทศไทย ไม่ใช่
เขาต่างประเทศเขาทำ เพราะฉะนั้นนโยบายของคนไทยหรือรัฐบาลไทยก็ควรจะสนับสนุน
ให้พ่อค้าหรือคนค้าขายต่าง ๆ มีใจมีใจที่จะทำการค้าขาย ก็เมื่อเพิ่มมีการตั้งกัน
ทำการค้าขาย แล้วเราก็ต้องสนับสนุนหาทางไว้ ซึ่งรัฐบาลเองก็ได้ทดลองแล้วว่าการ
เก็บภาษีซึ่งอันนี้ก็กรมสรรพากรก็บอกว่าจะได้เท่าไร เมื่อเป็นอย่างนั้นจะตั้งภาษี
อย่างนี้ทำไม ชาวเจ้าชยบอกอย่างนั้นแล้วจะช่วยสนับสนุนเขา% เราก็กลัวอันนั้น
ที่อื่น ๆ เสีย-ก็จะได้ผลดีกว่า นี่เท่าที่มารู้จักไม้ที่เพิ่งขึ้น นี้เราภูมิใจมา ๒ ทน

1163

ข้าพเจ้าขอพูดว่าอย่างนี้การค้าขายเวลานี้ท่าทีหนึ่งคราวหนึ่งถั่วไร ๓ เปอรเซ็นต์อย่าง
 มาก เมื่อ ๓ เปอรเซ็นต์ก็ครั้งจึงจะได้น้ำมันหนึ่งเรื่อง เป็นอย่างนี้ แล้วอย่างนี้คง
 สว่างในการค้าหาตามความหมายมาถึงจะมีทุนทรัพย์ที่จะเก็บชีพไว้ม่างเป็นทุนหมุนหลัง
 บริษัท รากีทวค ๑๐ เปอรเซ็นต์อย่างนั้นนโยบายที่จะช่วยเหลือคนไทยให้มีการค้าหา
 อย่างไร รวมแล้วมาจากที่อาศัยงานอาชีพนี้ไม่ไรดี ท่านนี้คงให้คนไทยมีโอกาสทำงาน
 ข้างการการค้าจะได้อยู่ในมือคนไทย เรื่องโครงการอย่างนี้มีที่สืบรัฐบาลแล้ว แล้วเก็บ
 อย่างนี้เราก็นั่งขายใหญ่จะตก ๆ ตกไปอย่างไร เมื่อประมวลรัฐบาลครั้งแรก
 สงครามโลกเก็บร้อยละ ๗/๖ ให้ ของสงครามโลกเมื่อก่อนสงครามโลก เมื่อก่อน
 นี้เราทกเงิน ๑๐ บาทเราไปเที่ยวที่ไหนก็ได้ได้ตลอดวันแล้วเดี๋ยวนี้ ๑๐๐ บาทจะไป
 ที่ไหนได้บ้างนึกกันอย่างนี้แล้วที่ไหนจะไม่แก่ประมวลรัฐบาลอย่างไรแล้วข้าพเจ้า
 ขอถามท่านสมาชิกว่าได้เงินเดือน ๒,๔๐๐ บาทมีอะไรแล้วท่านพอหรือไม่ แล้ว
 ต้องเสียภาษีอย่างนี้พอหรือไม่ แต่ที่นี้บอกว่าจะจะต้องทำได้ ในต่างประเทศในอเมริกา
 ในอังกฤษ นั้นเพราะเขาต้องใช้จ่ายในการสงครามมากมายค่าของที่นี่ในเมืองไทยที่
 สงครามอะไรมาบ้างที่เราต้องสู้แล้วเรามีเราก็ได้ ถ้าเรากระหน่ำกระหน่ำอย่าง
 อื่นเสียบ้างก็พอ แล้วทำไมขึ้นอันแทนที่เราจะกวาดขึ้น เรื่องทำเราไม่กวาดขึ้น เรา
 กลับมาเอาคนไม่ที่กำลังขึ้นแล้วก็รีบออกเสีย ข้าพเจ้าว่าอย่างนี้

#61

พ.ศ. ๒๕๑๐

1164

๑๒.๐๑ น.

นายแพทย์ โชตินุชิต (ธนบุรี) : ข้าพเจ้าก็ทั้งทั้งกรมวิชาการและ
 ท่านผู้ปฏิบัติโคกแล้วถึงระดับต้นภาณีเกี่ยวกับการเก็บภาษีรายได้ของบริษัททั้ง
 หน่วยงานบุคคลซึ่งข้าพเจ้าก็พิจารณาแล้วจะเป็นกฎหมายฉบับเก่าก็ตาม ซึ่งกำหนด
 ไว้ว่าในกรณีบุคคลที่โคกกระทำการค้าขายนั้นให้เก็บ ๒๐% ของเงินมียอดก็ตาม
 หรือจะเป็นฉบับใหม่ซึ่งกำหนดไว้ว่าให้เก็บ ๑๐% ของกำไรสุทธิก็ตาม หรือจะเป็น
 อย่างแบบของหน่วยงานบุคคลให้เก็บ ๕% ของกำไรสุทธิของนิติบุคคลของบริษัท
 ห้างร้านก็ตาม ข้าพเจ้าก็พิจารณาแล้วทั้ง ๓ ประการนี้ไม่ได้ความกับระบบภาษี
 ที่จะนำมาใช้ใน เมืองไทย ทั้งนี้ข้าพเจ้าอยากจะเรียนชี้แจงข้อที่ประชุมได้รับทราบ
 ถึงวิธีการค้า ข้าพเจ้าเองเคยเป็นทนาย เคยเป็นผู้ชำระบัญชีอะไรสวระพัก หลัก
 การค้านั้นข้าพเจ้าจะบอกตัวอย่างให้ฟัง เก็บ ๑๐% ของกำไรสุทธิ สมมติว่าบริษัทนั้น
 ทำกำไรแสนบาท เก็บ ๕% ของผู้ปฏิบัติก็จะเสียเพียง ๒,๕๐๐ บาท แต่ว่าถ้าจะ
 เก็บ ๑๐% อย่างที่กรมวิชาการใคร่ร่างมาเราจะทำกำไรลดลงไปเหลือ ๕ หมื่นบาท
 เสียเท่ากัน ท่านไม่ต้องสนใจ ในเรื่องวิธีการเสียภาษีของบริษัทห้างร้านหรือพ่อค้า
 ทั้งหลายเขาทำกันมาแล้วตั้งแต่ต้น และกำลังทำอยู่ และจะทำต่อไป ระบบประมวล
 รัษฎากรซึ่งกำหนดไว้ปีไม่สามารถจะควบคุมอะไร เราได้ ข้าพเจ้าอยากจะชี้แจงให้ฟัง
 วิธีการบัญชีซึ่งบริษัทห้างร้านหรือหุ้นส่วนต่าง ๆ ที่เขากระทำนั้นเป็นวิธีการที่เสียภาษี
 และทางกรมสรรพากร ไม่ได้รู้เกี่ยวกับของอะไรเลย ทางกรมสรรพากรประเมินภาษี
 ของบริษัทห้างร้านไปตามงบดุลที่จะกระทำการประเมินเท่านั้น แต่ว่ามีพนักงาน
 ตรวจสอบบัญชีอีกพวกหนึ่งซึ่งจะทำการตรวจสอบ แต่ว่าวิธีปฏิบัติพนักงาน
 ตรวจสอบบัญชีนั้นไม่สามารถจะคำนึงงานช่วยเหลือแผนกสรรพากรในอันที่จะช่วย
 การคำนวณการตรวจสอบบัญชีเพื่อไม่ให้ขาดตกบกพร่องได้ เพราะฉะนั้น ภาษีเสียได้

1162 พ. ๔๖/๒
1165

โดยเงินปันผลไม่ทำเสียบ้าง หากกำไรสุทธิให้น้อยลงเสียบ้าง หรือปันผลให้น้อยลงบ้าง
ที่นี้กำหนดค่าประมาณปริมาณกำไรใหม่เก็บ ๑๐% ของเงินกำไรสุทธิ แทนที่จะได้
แสน เก็บ ๑๐% ก็ทำ ๕ หมื่น ท่านดูประวัติก็ไม่ต้องตกใจ ถ้าเอา ๕% ก็ทำได้แสน
อย่างเดิม คือเรื่องเป็นอย่างนั้นจริง ๆ คือพนักงานตรวจสอบบัญชีเท่านั้นที่จะได้เข้าไม่
ให้ซึ่งถึงวิธีการบัญชี คือเขาเสียทางบัญชีในอันที่จะเสนอกำไรสุทธิเท่าใด เขาทำได้
จริง ๆ สมมติว่ามีค่าราคาหุ้นกำไรควรจะเป็นกึ่งล้าน เขาแบ่งกันแล้วก็ได้ โดยวิธี
การบัญชี เขาก็สามารถทำได้ หรือคิดทุนเสียก่อนก็ได้ พี่ข้าพเจ้าเคยทำมาแล้ว สรรพากร
ก็ไม่รู้ เรื่องทำได้จริง ๆ พี่ทุกคนเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติว่าไม่ได้ผล คือ
ประมาณปริมาณการคุมวิธีการทำบัญชีไม่ได้

Handwritten signature and number 1166

เพราะฉะนั้นคุณวิจิตรมัยของทางร้านไม้ไค้แล้วไม่มีอะไรจะพูดในเรื่อง ๕ เปอร์เซ็นต์

• เปอร์เซ็นต์ หรือ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ไม่มีประโยชน์ เขาเลี้ยงไก่ โดยวิธีกรรมวิธี
 สรรพการประเมินค่าสิ่งของคุณทำอะไรด้วยกันเท่านั้น ถ้าโรสนั้น อาหารหนึ่ง พนักงานตรวจ
 สอบบัญชี เท่านั้นที่จะเข้าถึงบริษัททางร้าน แต่พนักงานตรวจสอบนั้นทุกกิจการปรากฏทุกวันนี้
 เปลา ทำไม้ไค้ คอรัซันบ้าง ไม่สนใจบ้างอะไรก็อะไร หรือพนักงานตรวจสอบบัญชี
 ไม่ถึงขนาด ทำที่ไม้ไค้งานอยู่ทุกวันนี้ยังมีบุคคลอื่นๆ ที่ก็จะช่วย หรือสรรพการ
 เพื่อไม่ให้การภาษีที่ ถูกรายงานหรือบุคคลอื่น ๆ เหล่านี้ไม่ต้องขาดตกบกพร่อง
 และต้องสัมพันธ์กับพนักงานตรวจสอบบัญชี โดยเฉพาะอย่างผู้ตรวจสอบบัญชีก็ตาม ทางร้าน
 ใดๆ ที่ไปตรวจสอบนั้นจะออานายหนู นายหมา นายแมวไปก็ไ้ ถ้าหากว่าผู้ตรวจสอบ
 บัญชีมีปัญหอะไรก็ตาม แล้วข้าพเจ้าเชื่อว่าระบบภาษีเมืองไทยที่เวลานี้ เพราะ
 วิชาเศรษฐศาสตร์ของเขา ไม่ใช่ทางร้านไค้ไ้ • แล่นอกคำไร • สดค้างค์ ทำไม้ไค้
 เกี่ยวกับผู้ตรวจสอบบัญชีจะเป็นนายหนู นายหมา นายแมวไปก็ไ้ คำไร • แล่นอก
 • พันบาทก็ไ้ น้อยบ้างนี้ จึงมาออกกฎหมาย ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ ๕๐
 เปอร์เซ็นต์โดยลงอย่างไร ท่านผู้ประมุขก็อย่าคิดอะไรเลย ไม่ไค้ความแน่นอน ข้าพเจ้าว่า
 อย่างนั้น ถ้าหากว่าเราจะคงปรับปรุงผลไปผู้ตรวจสอบบัญชีทางร้านคงเป็นปัญหา
 หนึ่งบางที่จะรักษา ดึงรั้งรักษา เศรษฐกิจแล้วก็จะไค้ผล และสรรพการก็เหมือนกัน คง
 ประคองกันหลายอย่าง ระบบภาษีเมืองไทยจึงจะสมบูรณ์ อย่างนี้คือว่าไม่สมควร
 ที่ทำอยู่ไม้ไค้ผล ข้าพเจ้าอยากที่จะกราบเรียนชี้แจงให้ท่านผู้ประมุขก็อย่าไปกังวล
 ก็ไ้ว่า อย่างนี้ ก็อย่างนั้น

๑๓.๐๓ ๒. นายคง อภัยวงศ์ (พระบุตร) ก็เข้าใจอย่างที่ท่านว่า เห็นใจ

H67 1167
ท. 46/1

ถึ้นพมา.

ถ้าเราเอารุนแรงมันก็หลมมุ่ม ทุกเรื่อง เราอกันมากเท่าไรมันก็คงไปทะเล้นทางอื่น
 เท่านั้น ในรัฐสภาพระราชกรณียกิจที่เคยเห็นมาแล้วก็เป็นอย่างเห็นพวกนี้ ก็คือว่ากฎระเบียบ
 ของกระทรวงการคลังเกินไป จาราชการก็คงหลบ ที่ข้าพเจ้าแปรพักตร์ก็ไม่ใช่มุ่งหมายเรื่อง
 ทางการเมือง คือถ้าเราเก็บพอสมควร ข้าพเจ้าเชื่อมั่นว่าประชาชนต่าง ๆ เขาไม่ไปนำอันตราย
 ไม่ให้ใครเรื่องทุกอย่าง แต่ว่าเราเอามากเกินไปก็คงหลบ ไม่หลบก็ตาย ^{รัฐสภา} ^{ที่} ^{คือ} ^{ว่า} ^{รัฐบาล} ^{นี้}
 ขกกฎหมายให้คนหาวิธีโกงรัฐบาลอย่างนั้น หรือยอมให้คนมีวิธีโกงรัฐบาลอย่างนั้น หรือหลัก
 เลี้ยงง่ายง่ายไปให้ข้าพเจ้าได้เลี้ยงหนักหนาในเวลานี้ และข้าพเจ้าแพ้ไป เมื่อคนทุกคนไม่ทอ
 ไขและคงเสียเขาหนักของหาวิธีโกงวันถึงค่า แต่ว่าเขาพอประมาณ ทุกคนก็ไม่อยากจะซัด
 เลี้ยง ก็คงเขาพอประมาณ เพราะฉะนั้นคงถือหลักคำของชีพเลี้ยงก่อนว่าเท่าไร แล้ว
 คนขนาดไหนของเสีย ส่วนรัฐบาลนั้นคงพิจารณาว่ารายจ่ายอะไรที่ควรกระเหม็ดกระแหม่
 อะไร เขามาอยู่กับที่เสีย รัฐมนตรีคลังก็ทึ่ กรมการคลังประมาณก็ทึ่ รัฐบาลก็คงคิดแล้ว
 ว่า จะว่าอย่างไร-จะไปเอาทางไหนหรือทางตรงมา ^{ที่} ^{ใช้} ^{กับ} ^{เขา} เพราะฉะนั้นข้าพเจ้า
 จึงขอเรียนค่อที่ประชุมว่าที่ใดเลี้ยงนี้ก็ในวิธีอย่างนี้ หลมมุ่มเราหลมมุ่มกันทั้งนั้น ถ้าจก้วยเกิด
 แล้วก็คงหลมมุ่มอย่างที่สมาชิกตั้งขึ้นมาว่าอย่างนี้ เราจะไม่แก้ เราจะไม่ยอมให้คนหลมมุ่มอย่าง
 นี้หรือ ความจริงที่เสนออย่างนี้เรารู้ ถ้าเรามาตั้งตั้งจะเอาอย่างไรก็เอา เราหลมมุ่ม
 ก็แล้วกัน ก็ไม่มีโทษที่จะมาเตือน ข้าพเจ้าไม่อยากจะให้เป็นอย่างนั้น เพราะว่าถ้าเราเก็บ
 ภาษีมันแสดงว่ารัฐบาลจะช่วยอะไร จะลดหน้าทางไหน

1168 1165

แต่ถ้าเราไม่มีแนวคิดว่าจะรู้ว่าจะรักใคร่ใคร่รักใคร่สักกี่คน ภาวการณ์ออกไปได้แปลว่ารัฐบาลนี้
ปลูกต้นไม้ ปลูกต้นไม้ปลูกไป คนรักก็รักไป แล้วเมื่อไรแล้วจะโค่นล้ม ถ้าสมาชิกจะเห็น
ความผิดไม่เห็นด้วยก็ควายใจเถิด

นางคุณหญิง พรหมคุณ (ศรีษะเกษ) : พูดถึงมานานแล้ว ข้าพเจ้าขอเสนอให้
ลงมติ

มีสมาชิกรับรอง

นายขาว ชรรษชาติ (สุรินทร์) : เรื่องนี้ยังไม่ทันพูดกันเท่าไร ขาเป็ คอลัม
คอลไป

มีสมาชิกรับรอง

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรยกเลิกมติปรายศตไป โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ 16 คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรลงมติ โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ 27 คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันลงมติ ผู้ใดเห็นควรแก้ไขความผิดที่ผู้แปรมติเสียเถิด โปรด

ชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ 25 คน

ประธานสภาผู้แทน : ผู้ใดเห็นควรลงใจความร่างเดิม โปรดชูมือขึ้น

มีสมาชิกยกมือ 30 คน

ประธานสภาผู้แทน : เป็นอันลงใจความร่างเดิม

1169 H66

ซึ่งเป็นวันที่อยู่ในระหว่างปิดสมัยประชุม และให้จึงรีบมาเพื่อขอได้โปรดขอลงมติต่อที่ประ
สภายุ้แทนให้คณะกรรมการชุดนี้ได้ทำงานตามวันที่กล่าวแล้วด้วย

ที่ประชุมอนุมัติ

ประธานสภายุ้แทน : ไม่มีใครเห็นเป็นอย่างอื่น ถือว่าที่ประชุมอนุมัติ ก่อน
จะไต่สวนพระราชกฤษฎีกา

พระราชกฤษฎีกา

ปิดประชุมรัฐสภา

พ.ศ. ๒๔๕๓

ในพระปรมาภิไธยพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล อภัย เกษ

รังสิต กรมพระธิดาเทพวเรนทร

ผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓

เป็นปีที่ ๕ ในรัชกาลปัจจุบัน

โดยที่ทรงพระราชดำริว่า ความที่ได้ตราพระราชกฤษฎีกาเรียกประชุมรัฐสภา
พ.ศ. ๒๔๕๓ ในวันที่ ๑ ตุลาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ นั้น บัดนี้จะสิ้นกำหนดสมัยประชุมสามปีแล้ว
๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓ สมควรที่จะปิดประชุมไปแล้ว

พระมหากษัตริย์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๑๘ ของรัฐธรรมนูญแห่งรา
อาณาจักรไทย จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชกฤษฎีกาปิดประชุมรัฐสภาสมัยประจ
สามัญประจำปี พ.ศ. ๒๔๕๓ ในวันที่ ๒๕ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๕๓

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

เลิกประชุมเวลา ๑๒.๒๐ นาฬิกา

1/70 467

ประธานสภาผู้แทนฯ เฝ้ารับเสด็จพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิภาวดีรังสิต และ ทบปรึกษาในวาระ
ที่ 3 ท่านผู้ใดที่ทราบว่าสร้างพระ วาสน์องค์ใดที่ควรยกย่อง ให้เป็นคุณน่ายกย่อง โปรดยกย่องขึ้น
มีสมาชิกยกย่อง 50 คน

ประธานสภาผู้แทนฯ ท่านผู้ใดไม่แน่ใจยกย่อง โปรดยกย่องขึ้น
ไม่มีสมาชิกยกย่อง

ประธานสภาผู้แทนฯ เป็นอันว่าประกาศใช้เป็นคุณน่ายกย่อง ยึดสิทธิ์จะได้อ
การพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิภาวดีรังสิต แต่ไม่ถ่วงอภัยพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิภาวดีรังสิต
จนพระวรวงศ์เธอ พระองค์เจ้าวิภาวดีรังสิตมีความประสงค์จะพิจารณาสร้างพระ วาสน์องค์ใดก็ตาม

ในวันเสาร์ที่ 30 ธันวาคม 2493

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*

[Signature]

นาย *[Signature]*

นาย *[Signature]*